Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 407
Vineri 21 martie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Fiecare ceas prielnic de lucru să fie folosit din plin

SUCCESELE brigăzii A CINCEA

Cînd au ieșit pe poarta stațiunii, cu trei săptămîni în urmă, tractoriștii din brigada a 5-a erau tare nerăbdători să înceapă lucrul pe tarlalele colectivei „7 Noiembrie" din comuna Cilieni.

— Intîi să ne gospodărim cum trebuie, le-a spus șeful de brigadă, Gerbis Jean. Tractoarele trebuie curățate, gresate, alimentate. E nevoie să rînduim lucrurile și în vagonul de cîmp. Să avem la îndemînă toate anexele de exploatare.

Tractoriștii i-au ascultat sfatul. Au verificat încă odată K.D.-urile, au făcut alimentarea cu motorină, au cercetat cu atenție ansamblele, aparatura de bord, farurile, totul.

In timp ce vreo doi pregăteau cina, șeful de brigadă s-a repezit pînă la colectivă pentru a stabili ordinea lucrărilor de comun acord cu președintele și cu brigadierii colectivei. Iar în zori, tractoriștii au intrat la arat, că trebuiau pregătite peste 200 de hectare pentru semănatul porumbului, bașca însămînțatul orzului și celelalte.

Incă din prima zi, trei dintre membrii brigăzii, Bocai Marin, Becheanu Marin și Zavoleanu Constantin, au și realizat cîte 4 hantri, în loc de 3,05.

Pe tractoriști nu i-a speriat nici vremea, cînd acum o săptămînă a căzut și aci, în raza de activitate a S.M.T.-ului Corabia, o pudră de zăpadă. Dimpotrivă, au lucrat în continuare, căci pămîntul nu era înghețat decît un centimetru-doi la suprafață...

In seara zilei de 10 martie, fruntașii brigăzii, Bocai, Zavoleanu și Becheanu îndepliniseră planul de producție pe întreaga campanie de primăvară. Fiecare din ei executaseră cîte 115 hantri.

Și ceilalți mecanizatori din brigadă erau pe-aproape de ei...

Colectiviștii le mulțumiseră peste zi: însămînțările din urgența întîia fuseseră încheiate, iar terenul pentru porumb era și el aproape pregătit. In general, brigada a 5-a realizase peste 80 la sută din plan.

Tîrziu, cînd se culcară, veni din sat și șeful de brigadă care se dusese să comunice vestea la stațiune. Avea și el o știre bună: S.M.T.-ul Corabia realizase jumătate din planul de primăvară, dovadă că și celelalte brigăzi lucraseră la fel de spornic.

TOMA LUNGU
corespondent

IN VIE

La gospodăria agricolă de stat Ștefănești, regiunea Pitești, lucrările în vie sînt în plină desfășurare. Iată-le pe muncitoarele din brigada utemistului Constantin Vasilică de la secția Leordeni executînd tăierile de primăvară la corzile de viță de vie, lucrare terminată pînă acum pe aproape 40 de ha.

Vești de la corespondenți

Aplică îngrășăminte chimice

O dată cu celelalte munci agricole de primăvară, membrii întovărășirii agricole „8 Mai" din comuna Săcueni, raionul Tîrgoviște, acordă atenția cuvenită îngrijirii semănăturilor de toamnă. Așa, de pildă, ei au aplicat la griul de toamnă, în comun, superfosfat și azotat de amoniu. Fruntași la îngrijirea semănăturilor sînt întovărășiții Alexandru Gorgoteanu, Petre N. Petre, Ion N. Aldea, Dumitru A. Popescu, Ion Pop și alții.

ION BOGDAN

Pregătesc terenul în vederea însămînțărilor

Fiind hotărîți să obțină anul acesta producții sporite la hectar, colectiviștii din comuna Scorțaru Nou, raionul Brăila, comună complet colectivizată, dau o deosebită atenție pregătirii terenului în vederea însămînțărilor. Astfel, pe o suprafață de 5 ha., destinată culturii legumelor, ei au cărat și împrăștiat circa 160 tone gunoi de grajd bine putrezit. De asemenea, întreaga suprafață de teren pentru grădina de legume a fost arată, iar pe 0,50 ha. s-a și plantat arpagic.

In același timp, cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Romanu, colectiviștii au arat în cîmp circa 40 ha., care vor fi însămînțate cu diferite culturi de primăvară, de îndată ce timpul va permite.

EUSEBIU MIHAILESCU

Execută lucrări în livadă

Ingrijirea pomilor fructiferi constituie una din preocupările de seamă ale colectiviștilor din satul Boldut, comuna Boian, raionul Turda. Pînă mai zilele trecute Ion Moldovan, Nicolae Duca, Ion Albuț și alți colectiviști au stropit și au curățit de cuiburile de omizi pomii pe o suprafață de 7 ha. din livada gospodăriei.

IOAN CORDOȘ

Zac încă în atelier, nereparate

Am primit de curînd o corespondență de la tov. Popescu C. Vasile, din gospodăria de stat Slăvitești, regiunea Pitești. După ce ne înștiințează că în scopul combaterii brumelor tîrzii, în toate livezile gospodăriei a fost transportat material fumigen, corespondentul nostru ne semnalează și faptul că și în prezent un tractor I.A.R. și un camion de care se simte atîta nevoie la diferite transporturi zac nereparate în atelierul mecanic. De ce oare? Pentru că tov. Andrei Marin, contabilul șef al gospodăriei, nu găsește timp pur și simplu să elibereze actele necesare procurării pieselor de schimb de la baza de aprovizionare.

Dar nu numai contabilul șef e vinovat față de această stare de lucruri, ci și mecanicul șef al gospodăriei, tov. Popescu Constantin. Acesta, dovedind o gravă nepăsare în ce privește pregătirea utilajului, se preocupă mai mult de procurarea... țuicii umblînd veșnic beat — în loc să procure piesele de schimb necesare.

N-ar fi cazul ca Trustul Gostat al regiunii Pitești să procure oameni mai vrednici și pentru această unitate, ca astfel muncile de primăvară să se desfășoare și aici în bune condiții?

Noi brigăzi S.M.T. pentru protecția plantelor

De curînd pe baza experienței brigăzilor înființate în S.M.T.-uri pentru protecția plantelor din regiunea Timișoara, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a hotărît să fie organizate alte asemenea brigăzi în regiunile Constanța, Baia Mare și Oradea.

Noile brigăzi pentru protecția plantelor vor fi înzestrate cu utilajul necesar combaterii diferiților dăunători ai culturilor agricole.

Pionierii plantează pomi

Zilele trecute, sub conducerea instructoarei superioare de pionieri, Maria Oculeanu, mici școlari au plantat în curtea școlii din comuna Smeădioasa, raionul Zimnicea, 29 de pomi fructiferi pe care i-au adus de acasă. In prezent cu pomii care au mai rămas, pionierii îngrijesc lotul experimental școlar sub supravegherea profesoarei Alexandra Marinescu.

Un sprijin activ pentru executarea arăturii pe lotul experimental al școlii l-a dat S.M.T.-ul Ulmulet.

IONEL T. TRIFU
corespondent

Gata pentru însămînțatul porumbului

Mecanizatorii de la stațiunea experimentală pentru cultura porumbului din comuna Podul Iloaiei, regiunea Iași, s-au străduit să pregătească din vreme inventarul agricol necesar lucrărilor de primăvară. Indată ce terenurile s-au zvîntat, ei au ieșit la lucru, arînd pînă zilele trecute suprafața de 105 ha ce va fi cultivată cu porumb. Indată după arat, tractoriștii au executat și grăpatul ogoarelor.

De asemenea, pentru a împiedica evaporarea apei din sol, mecanizatorii stațiunii au grăpat 132 ha pe care s-au executat în toamna trecută arături și pe care în curînd, se va însămînța porumb dublu hibrid.

La aceste lucrări s-au evidențiat în mod deosebit tractoriștii Borhan Ion și Borhan Eugen, ca și tehnicianul Grigoriu Clement.

NASTASE ION
corespondent

Mecanizatorii din brigada a 4-a de la S.M.T. Greci, regiunea Galați, se străduiesc să execute arături de cea mai bună calitate pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Carcaliu. Iată-i în fotografie pe tov. Ion Mocanu, șeful brigăzii, și brigadierul de cîmp al colectivei, tov. Simion Grigore, cercetînd calitatea arăturii făcute de tractoristul Andrei Vislan. Acesta a și pregătit pînă acum 50 de ha. pentru însămînțatul porumbului

PORUMBUL HIBRID — MIJLOC EFICACE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI

Interviul nostru cu tov. N. GIOSAN

directorul Institutului de cercetări pentru cultura porumbului

Producțiile mari realizate anul trecut în gospodăriile agricole de stat și colective prin folosirea seminței de porumb dublu hibrid au trezit interesul a numeroși oameni ai muncii din agricultură, care s-au adresat redacției ziarului nostru cerînd informații și lămuriri mai detailate asupra hibrizilor dubli.

Ținînd seama de faptul că Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea a izbutit în anul care s-a scurs să obțină o serie de date interesante cu privire la cultura porumbului dublu hibrid în țara noastră, ne-am adresat tov. profesor N. Giosan — directorul Institutului — rugîndu-l să ne răspundă la cîteva întrebări în legătură cu această problemă.

— Ce ne puteți spune despre modul în care s-au comportat diferiții hibrizi dubli cultivați la stațiunile experimentale ale institutului pe care-l conduceți?

— Observațiile și rezultatele obținute în culturi comparative și în producție — în cursul anului 1957 — la stațiunile noastre experimentale ne-au permis să ajungem la o serie de concluzii preliminare importante în această direcție. Astfel, în ceea ce privește durata perioadei de vegetație — problemă de mare însemnătate în stabilirea hibrizilor cei mai indicați pentru anumite zone naturale ale țării — a reieșit că printre hibrizii studiați există unele forme tîrzii, ca Pioneer 301, 345 și altele care sînt indicate să se cultive în zonele cele mai favorabile pentru cultura porumbului. Sînt hibrizi cu perioada de vegetație mijlocie ca Warwick 401 și 303, K.S. — 5, K.S.—2, K.A.—4, VIR—42, corespunzători pentru regiunile favorabile culturii porumbului din zona dealurilor din Oltenia și Muntenia, precum și pentru cîmpia Transilvaniei și podișul Moldovei. La alți hibrizi dubli s-a constatat că perioada lor de vegetație este scurtă egală cu a celor mai timpurii soiuri de porumb din țara noastră. Astfel, printre hibrizii cultivați la stațiunea Podul Iloaiei, regiunea Iași, au fost unii ca, de exemplu: Wisconsin 270 și 275, Warwick 277 și 260 care au ajuns la maturitate cu cca. 10 zile mai de vreme decît soiul Portocaliu de Tîrgu Frumos raionat în această regiune. Observații asemănătoare au fost făcute și la stațiunea experimentală Turda, unde s-au evidențiat prin perioada lor scurtă de vegetație aceiași hibrizi ca și la stațiunea Podul Iloaiei. Perioada scurtă de vegetație a acestor hibrizi dubli face posibilă cultivarea lor cu succes și în zonele mai puțin favorabile, unde brumele de toamnă cad de timpuriu. **Putem spune că printre hibrizii dubli experimentați se găsesc varietăți ce pot fi cultivate în condițiile țării noastre de la munte și pînă la mare.** Pe baza observațiilor și rezultatelor obținute în stațiunile experimentale ale institutului nostru, s-a întocmit o hartă a raionării provizorie a acestor hibrizi pentru diferitele zone pedo-climatice din țara noastră.

— Intrucît pe mulți dintre cititorii noștri îi interesează să cunoască și ce sporuri de recoltă pot fi obținute prin folosirea semințelor de porumb dublu hibrid, vă rugăm să ne spuneți cîte ceva și despre producțiile realizate anul trecut la stațiunile institutului.

— Din acest punct de vedere nu ne putem plînge. Avem exemple nenumărate care dovedesc în mod evident marea productivitate a hibrizilor dubli. La baza experimentală Fundulea, porumbul hibrid Pioneer 301 a dat un spor de recoltă (boabe) față de soiul raionat (I.C.A.R.-54) de 24,2 la sută cu toate că soiul raionat este foarte productiv. De la acest hibrid s-a obținut un plus de producție față de I.C.A.R.-54 de 2.300 kg boabe la ha. Rezultate asemănătoare au fost obținute și la alte stațiuni experimentale din țară. La stațiunea Șimnic, regiunea Craiova, de pildă, sporul de producție realizat la Pioneer 345 față de soiul raionat (Romînesc de Studina) a fost de 108,3 la sută, adică cu 4.160 kg boabe mai mult la hectar.

Asemenea exemple care ilustrează cît de mare este capacitatea de producție a hibrizilor dubli pot fi enumerate încă multe. Astfel de rezultate ce arată superioritatea în producție a hibrizilor dubli au fost obținute nu numai pe terenurile experimentale ale institutului, ci și în numeroase unități agricole de stat și cooperatiste. La gospodăria agricolă de stat Mînăstirea — regiunea București — bunăoară, de pe suprafața de 771 hectare s-a cules cîte 5.000 kg boabe în medie la hectar. Gospodăria agricolă de stat Variaș din regiunea Timișoara a obținut de pe 817 hectare în medie 5.031 kg boabe la hectar. In regiunea Galați la gospodăria agricolă de stat Dunărea, hibridul Pioneer 335 a dat o producție medie de aproape 6.000 kg boabe la hectar. Și în gospodăriile agricole colective s-au obținut producții mari la porumbul dublu hibrid. Așa sînt, de pildă, gospodăriile agricole colective din comunele Livedea și Fundulea, din regiunea București, unde s-au obținut recolte de peste 5.000 kg porumb la hectar.

— Deși exemplele pe care ni le-ați citat scot în evidență superioritatea de netăgăduit a porumbului dublu hibrid, sîntem informați că unii cultivatori au obținut anul trecut de la această cultură recolte mai mici chiar decît cele produse de soiurile raionate. Vă rugăm să explicați pe această cale cititorilor noștri căror cauze se datoresc aceste rezultate slabe.

— Faptul că anul trecut în unele cazuri s-au obținut producții mici la hectar la porumbul dublu hibrid nu este decît urmarea firească a sistemului nerațional în care au fost executate lucrările agrotehnice la această cultură. Semănatul porumbului în arătură de primăvară, uscată, însămînțarea tîrzie, chiar și la sfîrșitul lunii mai, și neaplicarea lucrărilor de îngrijire la timp așa cum s-a făcut la gospodăria agricolă colectivă „Prietenia romîno-albaneză" din raionul Oltenița sau la întovărășirile agricole din comunele Daia, Pietrele și Puieni, din raionul Giurgiu nu puteau să ducă la alt rezultat. Cît de mult influențează asupra producției însămînțatul tîrziu s-a văzut în mod evident pe tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna Frătești, raionul Giurgiu, unde au existat deosebiri foarte mari de producție între loturile semănate la un interval de timp de 8 zile.

Trebuie știut că pentru a se obține producții sporite nu este suficient să se folosească numai sămînța dublu hibridă. Mai este nevoie să se facă ogoare adînci de toamnă, să se aplice îngrășăminte naturale și chimice, să se lucreze ogorul de toamnă primăvara cu grapa și cultivatorul pînă în momentul semănatului, să se semene la timp și să se prășească porumbul ori de cîte

(Continuare în pag. 4-a)

In sălile, laboratoarele și cîmpurile de experiență ale Institutului agronomic din Capitală pot fi întîlniți nu numai studenți, ci și președinți ai unor gospodării colective care urmează școala medie tehnică G.A.C.

In clișeu: un grup de președinți de gospodării colective în timpul lucrării practice la răsadnițele Institutului agronomic.

TRENURI DE ALIMENTARE

Un nou sistem de aprovizionare cu carburanți

Este știut că datorită manipulărilor repetate a carburanților în stațiunile de mașini și tractoare și la brigăzi se pierde circa 5-10 la sută din carburantul folosit. Aceste pierderi, socotite la cantitatea totală de motorină folosită într-un an de zile la cele 24 S.M.T.-uri din regiunea noastră, se ridică la circa 75 vagoane.

De asemenea, urmărind cu atenție exploatarea tractoarelor în diferite campanii agricole, am constatat că aproximativ 60-75 la sută din orele neproductive sînt cauzate de impuritățile care pătrund în motorină.

Pentru a remedia aceste neajunsuri, în scopul exploatării raționale a tractoarelor ne-am propus ca începînd cu campania de primăvară din acest an să părăsim sistemul clasic de alimentare a brigăzilor și să-l înlocuim cu un nou sistem.

Pentru experimentare ne-am propus S.M.T.-urile Deta și Variaș, două unități cu totul deosebite ca rază de activitate și condiții de exploatare.

Noul sistem de alimentare pe care l-am preconizat constă în liniil mari din organizarea „trenurilor de alimentare".

Raza de activitate a acestei stațiuni a fost împărțită în 3-4 sectoare, fiecare sector avînd 3-6 brigăzi și 20-30 de tractoare.

Fiecare sector va fi deservit în campaniile agricole din acest an de un „tren de alimentare", care se compune dintr-un tractor rutier și 2 remorci cisterne pe 4 roți, cu o capacitate de 2.300 litri fiecare. Remorcile cisterne vor fi prevăzute cu o pompă aspiro-respingătoare de 2 țoli, pompă ce va fi acționată de priza de putere de la tractorul rutier prin intermediul unui pinion intermediar.

Va trebui dublată capacitatea de aprovizionare a tractoarelor — prin dublarea rezervoarelor — încît fiecare tractor să fie asigurat cu motorină pentru 24 ore și pentru executarea unui volum de circa 8-9 hantri.

Coordonarea „trenului de alimentare" rămîne în sarcina inginerului planificator dispecer.

Socot că întrucît mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare au datoria să se preocupe permanent de găsirea celor mai bune metode de exploatare a tractoarelor și mașinilor agricole, sistemul „trenului de alimentare" poate fi folosit, cel puțin parțial deocamdată, în toate S.M.T.-urile din regiunea noastră.

Ing. I. COROIU
Serviciul regional S.M.T.
Timișoara

OAMENII CARTIERELOR DE MARGINE

Unu-i Iancu Bîju

Nu vroia să muncească cu nici un preț. Nu se lipea munca de el, ca apa de rață. Totuși rău n-o ducea. Făcea ce făcea, se învîrtea la stînga, la dreapta și tot mînca o pîine. Ba chiar un cozonac.

Abia se auzea un cotcodăcit în ograda gospodarului și Bîju apărea la poartă:

— Țață Floareo, n-ai prin cuibare ceva ouă proaspete, să le vînd la tîrg? Eu tot mă duc astăzi către oraș. Te scutesc de-un drum. Vezi poate găsești și ceva pui, găini, sau vreo rață.

Le cumpăra pe preț de nimica. Le vindea întreit. Unii îl izgoneau de la poartă. Alții îi dădeau. Fie că le era lehamite să mai bată calea pînă la piață, fie că le era teamă să nu se pună rău cu el. Unu-i Iancu Bîju în Dudești-Cioplea. A înspăimîntat o lume întreagă. E „pumn de fier", doctor în „adio-mamă", mardeiaș de meserie.

Sora lui Bîju și cumnata și cumnatul, toți oameni cumsecade, gospodari. Își vedeau de necazurile lor și de bucățica de grădină ca și de cele două hectărașe moștenite de la bătrîni. Se abătea prin bătătura casei lor cîte un vecin, colectivist. La un pahar de țuică, din vorbă în vorbă, vecinul începea să povestească cum o duce-n gospodărie: și-a cumpărat fie vacă cu lapte, fie mobilă, aparat de radio sau mai știu eu ce. Iancu Bîju sărea atunci ca ars de pe scaun și i-o reteza:

— Ascultă șefule, ai început să duci muncă de lămurire cu noi, ca să intrăm în colectivă? Te-ai smintit s-au ți-ai dat deșteptăciunea la curățat și-ai pierdut bonul? Intinde-o de-aici, mută camionul!

Și vecinul pleca pleoștit, firește. Iar Iancu Bîju continua afacerile lui necinstite. Ajunsese mare proprietar de tarabă în piața „28 Martie". Vindea brînză de vaci, smîntînă, a mai prima și lapte ca să ia poporul cu 4 lei kilu, lapte curat, spălat cu apă.

Avea doar o vacă. Și vindea zilnic la tîrg peste 100 de litri de lapte strîns de pe la oameni, plus apa. Dar ulciorul cu care Bîju căra apă s-a spart într-o bună zi. Astă iarnă, Iancu Bîju a fost închis. Și-o să lipsească din Dudești-Cioplea încă trei ani de-acum înainte. Fusese prins vînzînd lapte cu apă.

Țăranul nostru o duce bine

N-am spus aci povestea lui Iancu Bîju doar de florile mărului. Din păcate povestea lui se aseamănă, nu întrutotul, cu a cîtorva locuitori din Dudești-Cioplea și din alte comune ale Capitalei. In goană după cîștiguri mari, dar ușoare, ei se ocupă cu cumpărarea și revînzarea unor produse agro-alimentare. Ei își spun așa: fac ceva rău dacă ducîndu-mă la tîrg cu roșiile din grădina mea, le vînd și pe cele din grădina ta și a altuia? El nu uită însă să le cumpere cu un preț și să le vîndă în piață cu altul.

Incearcă să-i vorbești unui astfel de gospodar despre gospodăria colectivă. Nici nu va sta mult de vorbă cu tine:

— Lasă-mă în apele mele. Cîștig așa de trei ori mai bine ca la colectivă!

Cîștigă, este adevărat. Incearcă însă să-i pătrunzi în sufletu-i împăienjenit, să-i arăți că ceea ce face el e un lucru necinstit.

Mai sînt și alții, așa-ziși țărani muncitori din Dudești-Cioplea, ca Zamfir Petcu și Petre Tudor care cresc în ograda lor cîte 20-25 vaci cu lapte, țin argați. Vînd și lapte pe piață și frișcă la negru cofetarilor particulari. Sînt aceștia oare chiaburi? La sfatul popular al raionului Tudor Vladimirescu — de care ține cartierul Dudești-Cioplea — ei figurează ca mijlocași. Dumneavoastră ce părere aveți?

In sfîrșit, o altă categorie de plugari și crescători de animale, care formează majoritatea celor ce n-au pășit încă în gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea, sînt cu adevărat mijlocași și țărani muncitori cu gospodării mici. Am stat de vorbă zilele trecute cu cîțiva dintre aceștia.

Pe unul îl cheamă Iordan Petre. E cumnat cu Anghel Adam, brigadierul cel vestit. Are exemplu cel bun aproape de ochi, aproape de suflet. Totuși nu se îndeamnă spre colectivă, mai stă, mai așteaptă.

— De ce să intru în gospodărie? O duc și așa destul de bine, n-am de ce să mă plîng. Am în ogradă porci, 2 vaci. Orașu-i aproape. Vînd lapte, ouă. De ce să-mi schimb viața? Niciodată, sub nici un regim, n-am trăit mai bine ca acum!

Așa gîndește Iordan. Dar cumnatu-său stă de vorbă cu el zi de zi, săptămînă cu săptămînă. Ii arată cu fapte vii că în gospodărie ar duce-o și mai bine. Il dă de exemplu pe colectivistul Ganea Slave, vecin cu el. Om vrednic, nimic de zis. Dar nu mai vrednic ca Iordan. Are și Ganea în gospodăria ajutătoare, vacă, porci, păsări. Cîștigă numai pe lapte și ouă bani frumoși, dar grosul cîștigului e tot acolo, în gospodărie. A făcut singur, anul trecut, 600 de zile-muncă. A luat 12.000 lei bani, 3.000 kg boabe, 1.200 kg legume, plus vin, țuică și cîte și mai cîte.

Iordan îl ascultă și cade uneori pe gînduri. Dar de așteptat încă așteaptă. Ce? Nu știm!

O teorie falsă...

Firea șovăielnică a lui Iordan reprezintă o caracteristică a sufletului gospodarului din vecinătatea Capitalei. Dacă ai să cutreieri secțiile agricole ale raioanelor Bucureștiului și ai să auzi vreun inginer agronom spunîndu-ți că în

(Continuare în pag. 3-a)

Cultura și viața

REPETIȚIE

Căminul cultural din Găești, regiunea Pitești, prezintă pe scena sa spectacole mult apreciate de public. In fotografie: regizorul Manole Dumitru dind indicații artiștilor amatori Cornelia Schmidt și Scarlat Dumitrescu.

ÎNTÎLNIRE cu PĂMÎNTUL

E spre amiază și zi de duminică. Razele soarelui de mărțișor au redeșteptat natura la viață. Văzduhul e limpede cum ii cristalul. Pămintul pe Bărăgan e ca buretele: calci pe el și cedează; te oprești și-i auzi respirația.

La picioarele mele se desfășoară imens covorul verde crud al griului. Undeva, în depărtare, trece un om. Merge încet, cu privirea în pămint. M-am îndreptat spre el și i-am dat bună ziua. Omul cu ochii verzi este Pițuru Ștefan, brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Traian.

Il întreb ce face.

Imi răspunde: „Am venit să mă întilnesc cu pămîntul".

Așadar, brigadierul a venit să se întîlnească cu pămîntul.

Mă plimb și eu cu el prin griu. Și mie imi place să calc pe pămîntul humos, să privesc întinderile și să tac.

Brigadierul s-a deprins cu tăcerea de pe timpul ciobănitului. Doar că pe atunci călca pe țelină bătătorită, se strecura după oi printre ciulini și privea cu tînjeală la valurile holdelor. De aceea, acum, cînd are puțin timp liber, iese pe cîmp și privește cu nesaț tarlalele întinse ale gospodăriei. Cînd întilnește un bulgăre mare de pămînt il sparge cu piciorul. Dacă-i apare în cale un știulete, il aruncă la o margine.

Se oprește și scormonește cu degetele la rădăcina griului. Il întreb ce caută.

Răspunde: „Mi s-a părut că e atacat de Zabrus. Dacă anul trecut nu-l descopeream la timp, ne distrugea întreaga cultură de griu. După ce l-am descoperit și am izolat părțile neinfestate l-am tratat cu Nitroxan".

Zabrus, Nitroxan, sint noțiuni tehnice, cuvinte noi ce au intrat în vocabularul lui Pițuru Ștefan și pe care le folosește cu ușurința unui inginer. Sint învățăminte pe care și le-a însușit la școala de brigadieri.

După o întrerupere de 35 de ani, omul s-a întîlnit iar cu cartea.

Il întreb dacă a fost grea școala de brigadier.

„La început nu mai puteam să pronunț nici cuvintul divizibilitate *pe care il cunoșteam din școala primară. Poceam urît cuvintele și colegii mai tineri pufneau în rîs cînd încercam să zic monocotiledonate sau dicotiledonate..." Calculele agromensurii îmi provocau dureri de cap și denumirile latinești nopți albe. „...noaptea visam lecțiile de a doua zi și mă trezeam repetînd* „triticum durum", „triticum polonicum", *(Asta e un griu polonez),* triticum..."

Tarlaua de griu a rămas în urmă. Acum călcăm pe o arătură proaspătă de primăvară, ce se întinde pe vreo 40 de hectare. Brazdele negre, bogate în humus, strălucesc în lumina soarelui.

Brigadierul se îndreaptă spre o tarla însămînțată cu ovăz pe care vrăbiile au început să-l ciugulească, iar eu, în acest timp, mă gîndeam la colectivistul P. Răducanu, care a primit o jumătate de vagon de griu și un vagon de porumb, sau la moș Ilie, care a spus că patru ani îi ajung cerealele pe care le-a primit de la colectivă anul trecut. Oare acești oameni și alții ca ei știu că prisosul de cereale se datorește în mare parte acestui brigadier, care în orele libere iese pe cîmp să cerceteze recolta, să fărîme bulgării, să descopere Zabrusul sau chiar să alunge vrăbiile de pe pămînturile însămînțate?

GH. DEVRICEANU

70 de ani de la răscoala țăranilor din 1888

SECEREA

Bătrînă-i secerea. Lumina
Străluce-n ea din Franța-n China,
Cum cea a lunii, și ea veche,
Străluce fără de pereche.
Ori... ce-i o secere? Unealtă
Călită-n flacăra înaltă;
Tăioasă și strălucitoare,
Cătind cu foc spre roșul soare.
Cu greu ducea trei-patru boabe,
Furiș, cînd colinda cocioabe:
Odat' la moarte, în prescură
Ori strop de-anafură în gură.

Cînd, printre coase și topoare,
A strălucit cumplit în soare
In flacăra răscoalei, roșu
Rîdea. De Toma Alimoșu
Purtată-n cruntă semeție,
Ea a crestat trîndavi vreo mie.
Că descheia ușor la gușă,
Să scurgă-otrava din căpușă.

Ne spune acel an de-o noapte,..
Bătea un vînt cumplit de marte.
Baroase, seceri, bîte, coase,
'Nălțau pădurile frumoase
Ale răscoalei. Peste toate
Lucea și luna nouă-n noapte,
Prevestitoare de furtuni...
Și-apoi voioșii, anii buni!

Cumplita secere, din anul
Aceia, a-ndrăgit ciocanul;
Cu el pe steag îmbrățișată,
Ca mîine-o vezi în lumea toată.

GEORGE DEMETRU PAN

Printre artiștii amatori DIN LEȚCANI

„Sus opincă pînă-n pod"

De unde veneau aceste cuvinte strigate cu mult foc nu mai era nevoie să întreb. Cu cît mă apropiam mai mult de căminul cultural, cu atît se deslușeau mai bine glasurile coriștilor din Lețcani.

Era o zi obișnuită de repetiție. Programul artistic însă era un program cu totul deosebit. Tinerii din Lețcani il pregăteau pentru spectacolul pe care aveau să-l dea la Uricani, o comună învecinată, și doreau firește ca el să fie mai frumos ca oricare altul.

Conducătoarea corului, învățătoarea Eugenia Silică, s-a arătat bucuroasă de oaspeți.

— La această repetiție, ne-a spus dînsa, avem în program coruri. Mîine, dacă mai rămîneți aici, ii puteți vedea și pe artiștii noștri dansînd sau interpretînd piesa de teatru „Scrie prefectule" pe care o pregătim tot pentru spectacolul de la Uricani. Cei din Uricani apreciază mult echipa noastră artistică și de aceea căutăm și noi să le oferim programe cît mai bune. Apoi, tovarășa Eugenia Silică a dat tonul și glasurile coriștilor au răsunat din nou, curmînd scurta noastră discuție.

Programe legate de viața satului

In comuna Lețcani, care cuprinde patru sate, activează cinci echipe artistice și o brigadă artistică de agitație. Atît echipele artistice cît și brigada de agitație duc o susținută muncă cultural-educativă în rîndul țăranilor muncitori, întovărășiți și colectiviști.

Programele prezentate de aceste echipe sînt adaptate la specificul și obiceiurile satului. Deosebit de interesante și apreciate sint programele brigăzii de agitație. Nu de mult, această formație a înfățișat foarte sugestiv, sub formă de dialoguri și cîntece, elanul cu care numeroși țărani din comună ca: Vasile Cotoranu, Enache Panait, Vasile Agavriloaiei și alții lucrează la construirea unei săli de clasă, sau însuflețirea cu care cursanții de la cercul agrotehnic din comună traduc în practică cele învățate. Printre ei se numără țăranul muncitor Ion Mihăilescu, care își îngrijește pomii din livadă după indicații agrotehnice, sau țăranul Niculae Gavrilă care în fiecare toamnă și primăvară incorporează în terenul său însemnate cantități de gunoi.

Dar nici lucrurile rele din comună nu au fost uitate. Astfel, a fost satirizată atitudinea conducerii sfatului popular comunal care nu a luat nici o măsură ca iazul din marginea satului ce ar putea aduce un venit însemnat comunei să fie amenajat și curățat. Mult haz a stîrnit în rîndurile spectatorilor satirizarea obiceiurilor unor țărani muncitori ca Niculae Dumitru, Teodoru Bilileg și alții care culeg recolte slabe pentru că nu vor să selecționeze și să trateze semințele.

Artiștii amatori din Lețcani sînt respectați și iubiți de țăranii muncitori din comună pentru talentul de care dau dovadă în interpretarea rolurilor ce li se încredințează.

Indrumați cu pricepere de conducătorii lor artistici, ei oferă clipe plăcute de destindere țăranilor din comună și din satele învecinate, iar aplauzele pe care le culeg sînt pe deplin meritate.

I. GHEORGHIU

Grădinarii din Grădiștea

— Oameni strașnici sînt grădiștenii noștri, spunea acum cîteva zile Gheorghe Dună, casierul băncii cooperative din Grădiștea, regiunea București. Să vezi dumneata cînd or ieși trufandalele la piață, crezi că se găsesc roșii mai frumoase ca acelea din comuna noastră?

Și, continuînd discuția, omul nostru arăta că grădinarii din această comună au pregătit din vreme și cu pricepere răsadnițele și parcelele de grădinărie din cîmp, unde vor cultiva legumele și zarzavaturile. Acum, la Grădiștea, e lucru și iarăși lucru, de dimineață și pînă seara. Și mai e ceva: încheierea de contracte cu cooperativa pentru zarzavaturi și căpșuni. S-au convins oamenii că sistemul de contractare le aduce numai foloase: preț bun, avansuri asupra mărfii contractate, în afară de faptul că piața de desfacere le este asigurată. Ei n-au uitat că pe vremuri, cînd erau nevoiți să vîndă marfa la negustorii din București, aceștia ii înșelau la cîntar sau le făceau fel de fel de șicane, cum că marfa nu are căutare, ba că e așa, și pe dincolo. Cine era în pierdere? Producătorul.

— Omul își poate face astăzi interesul, zicea contabilul băncii cooperative din Grădiștea. El alege calea cea mai bună, contractînd cu cooperativa; vine imediat la noi, la bancă, își primește avansul, iar după predarea mărfii contractate încasează bănișori buni, fără să-l doară capul.

Intr-adevăr, banca cooperativă a plătit cooperatorilor din Grădiștea peste 600.000 lei pentru zarzavaturile și căpșunile contractate pînă mai acum cîteva zile. Nicu M. Tudor, Lică Manea și alți gospodari harnici au contractat roșiile timpurii de pe suprafața de 0,50 ari fiecare și au primit avans cîte 1.100 de lei. Niculae Dună, Matei Stănculescu și alții au contractat cîte 1.500 kg căpșuni, primind ca avans prin banca cooperativă cîte 1.200 lei.

— Nu e de mirare că grădinarilor din Grădiștea le merge vestea că sînt „oameni strașnici", continuă casierul. Păi, nu ei sînt aceia care, unindu-se, au înființat banca cooperativă unde găsesc bani pentru cumpărare de vite, pentru procurarea semințelor și pentru satisfacerea celorlalte nevoi gospodărești? Nu ei au depus ca părți sociale aproape 100.000 lei la bancă? Și cînd sînt la nevoie, nu la banca cooperativă din comună vin să se împrumute de banii ce le trebuie pentru a avea vite bune, pentru a mări producția de bunuri în gospodăria lor? De curînd gospodarii Isar Sterea, de pildă, Dobre T. Gheorghe, Iancu N. Petre și mulți alții au obținut drept împrumut de la banca cooperativă din Grădiștea cîte 2.500 lei pentru a-și cumpăra vite de muncă. Ei sînt bucuroși de înlesnirea pe care le-a făcut-o.

Acum grădiștenii sînt stăpîniți de o mare ambiție: vor ca zarzavaturile și căpșunile contractate cu cooperativa de consum din comună să le păstreze la oraș faima de „prima grădinari". Și, după felul cum muncesc și se gospodăresc, fără îndoială că dorința asta le va fi împlinită.

S. RADU

Milioane din contractări

Valorificînd produsele pe bază de contracte încheiate cu statul, gospodăria colectivă din Biled, regiunea Timișoara, a încasat anul trecut 4.343.459 lei. Astfel, din contractarea sfeclei de zahăr a încasat 1.176.423 lei și a primit gratis din partea fabricii cantitatea de 33.612 kg. zahăr, din contractarea plantelor medicinale — 35.112 lei, a tutunului — 1.216.634 lei, a florii-soarelui — 6.671 lei, a cînepii (tulpini) — 506.102 lei, din contractarea cerealelor — 510.086 lei, a legumelor și zarzavaturilor — 420.699 lei, a animalelor, a brînzii, a laptelui, a lînei etc — 471.732 lei.

Cunoscînd avantajele contractării, gospodăria colectivă din Biled a contractat pînă acum, din producția acestui an, următoarele: peste 45 de vagoane de cereale și floarea-soarelui, recolta de sfeclă de zahăr, cînepă (tulpini), tutun, plante medicinale, legume și zarzavaturi de pe o suprafață de 405 hectare; cantitatea de 180.000 litri lapte de vacă, 1.424 kg. brînză de oaie, 200 porci grași, 150 miei, 1.000 păsări, precum și cantitatea de 60.000 kg. cartofi.

Astfel, gospodăria a asigurat și în acest an venituri de milioane, care vor contribui la dezvoltarea ramurilor de producție, la sporirea veniturilor colectiviștilor.

A. MIHAI
corespondent

DIN toată LUMEA

Influența vinului asupra găinilor

Oamenii de știință germani au făcut o serie de experiențe cu găinile pentru a stabili acțiunea vinului asupra stimulării ouatului. Ei au izolat 60 de găini și, în loc de apă, le-au dat să bea numai vin. Găinile s-au obișnuit foarte repede cu noua băutură și au consumat zilnic cîte 200 cm. cubi de vin.

Rezultatele de pînă acum au arătat că producția de ouă a găinilor care beau vin este mai mare, iar ficatul lor nu a suferit nici o schimbare.

O nouă materie primă pentru industria pielăriei

Colaboratorii Institutului de botanică al Academiei de Științe a R.S.S. Uzbece au găsit o nouă materie primă prețioasă pentru fabricarea extractului tanant folosit în industria pielăriei. Ei au descoperit această substanță în iarba sălbatică numită „geranium collinum" care crește în mari cantități în regiunile de stepă ale Asiei Centrale. Nu numai rădăcinile acestei plante, ci și frunzele ei conțin un procent important de substanțe tanante.

Institutul a efectuat cu succes o serie de experiențe pentru cultivarea acestei plante. S-a stabilit că „geranium collinum" crește repede și după un an înflorește și rodește. De pe fiecare hectar s-au obținut peste 5 tone masă verde. Noua materie primă a fost dată în prelucrare industrială.

Importanța culorilor în viața omului

Se știe că omul vede mult mai multe culori decît animalele. Totuși, la culori reacționează chiar și cele mai mici organisme. Sămînța unor plante, de pildă, încolțește în 48 de ore dacă este expusă influenței culorii verde-albastru, în timp ce în condiții normale are nevoie de mai bine de o săptămînă.

Impărțirea populară a culorilor în „reci" și „calde" este și ea justificată. Intr-o uzină de avioane din Belgia, pereții au fost vopsiți în albastru deschis. Temperatura încăperilor a rămas aceeași, dar după cîteva zile muncitorii au început să se îmbrace mai gros și să se plîngă că nu pot suporta curentul. Cînd încăperile au fost vopsite în roșu, nimeni nu mai simțea frigul, deși temperatura a scăzut de la 22 la 16 grade.

După cum există clasificarea în culori „reci" și „calde" tot așa se face deosebirea între culori „grele" și „ușoare". O ladă vopsită în verde este mai ușor de purtat în spinare decît o ladă de aceeași mărime și greutate vopsită în negru.

Cromoterapia sau tratarea cu culori, care a fost cunoscută încă din antichitate, are mulți adepți în medicină. Astăzi este bine cunoscut faptul că unele culori influențează înviorător, iar altele liniștesc organismul omenesc. Intr-o clinică de boli nervoase culoarea galben se folosește de mai mulți ani ca un „duș rece" pentru anumiți bolnavi. Din anul 1948, cînd podul de peste Tamisa „Black Friar" a fost vopsit în verde, numărul celor care s-au sinucis pe acest pod a scăzut cu 30 la sută.

Omul contemporan vede mai multe culori decît strămoșii lui. Un ochi sănătos poate să distingă 600 de culori diferite, în timp ce anumite regulamente comerciale internaționale deosebesc circa 10.000 de nuanțe diferite.

SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR

DUPĂ OCHI

Scenetă în trei tablouri și un... eventual epilog

TABLOUL I

Se petrece la magazia de la centrul gospodăriei de stat Jegălia, regiunea Constanța.

FIERARUL ENCIU D.: Tovarășe Cimpoca, ia uită-te nițel cum sînt ochii mei...

CIMPOCA: Albaștri. Da' ce? Ți-a sărit cumva vreo așchie?

UN BRIGADIER: Nu, dar știu că dumneata dai carnea pentru familiști după ochi. Celor care-ți... fac cu ochiul, le dai mai bună. Celor care nici nu clipesc, mai mult oase...

CIMPOCA: Așa sînteți dumneavoastră, cîrcotași. Eu umblu toată ziua...

UN MECANIC: ...Pe la Fetești, după treburi personale...

CIMPOCA. ...Și nici nu luați în seamă succesele mele ori ale tov. Apostol, cantinierul de la secția a 2-a, care...

BRIGADIERUL CHIREA MIHALACHE: Iți urmează pilda: dă mîncarea tot după cum miști din sprînceană, probabil...

TABLOUL II

Se desfășoară la cantina secției a II-a a gospodăriei.

UN TRACTORIST: Ce faci, tovarășe Apostol, cu noi? Că doară ne-ai avut trecuți pe listă pe toți. Azi dimineață ceai nu ne-ai dat, că cică n-a ajuns. Dar nici la prînz nu ne trimiți mîncare? Iarăși n-a ajuns?

APOSTOL. Ba a ajuns ea, dar nu la voi. Că uite, mai avem p-acilea cîte un godăcel-doi, pe care-i creștem. Și vezi că ăștia nu erau trecuți pe listă...

TABLOUL III

Are loc într-o sală unde se desfășoară analiza muncii cantinierilor gospodăriei și aprovizionările pentru campania de primăvară.

SIRBU (brigadier zootehnic): ...Vasăzică să recapitulăm cele ce au spus aci în ședință tovarășii noștri S-au stricat mii de kilograme de cartofi și cu știința tov. Barbu Balonia, administratorul cantinei, alde Cimpoca i-a trimis la secții, la cantină...

APOSTOL: Nu îngădui...

BRIGADIERUL SIRBU: In schimb îngădui bucătăreselor să lipsească de la serviciu prin... rotație, să spele vasele laolaltă cu fețele de mese cu săpun, să stea pieile de oaie în pivniță alături de zahăr și de marmeladă...

APOSTOL: N-ați văzut bine...

BRIGADIERUL SIRBU: Păi iacă, noi nu sîntem cîrtițe. Avem ochi buni și vedem și altele: că la cîmp nu se dau tacîmuri tractoriștilor, că nu li se trimite apă, că duceți carnea în cearceafuri murdare, că la brutărie nu sînt măcar panacoade pe care să se pună pîinea... Așa că ar trebui...

UN EPILOG

...în care conducerea gospodăriei de stat Jegălia să ia măsuri față de cele semnalate de muncitori, cu privire la munca unor tovarăși de la cantine. Iar celor care totuși fac dovadă că nu vor să se îndrepte, să le facă cu ochiul... spre poartă.

AL. RAICU

Sonetul boabelor de sămînță

Noi stăm de astă toamnă-n magazie,
Așa precum aici ne-au fost lăsat,
Deosebit pentru însămînțat
Tovarășii de la gospodărie.

Stăm, dar ni s-a urît de-atîta stat,
Căci iarna a trecut, precum se știe,
Iar gospodarii noștri întîrzie
Ca să ne dea la condiționat.

O, oamenii, cum nu-nțeleg ei oare
C-am vrea și noi, firește să ieșim
Ne-ntîrziat afară, pe ogoare!

Ori poate, cam uituci precum îi știm,
Ei cred că au să facă vreo ispravă
In primăvară cu... un bob zăbavă?!

ION BUNESCU

E BINE să ȘTIM

Cum să îngrijim semănăturile de toamnă

In primele zile de desprimăvărare, de îndată ce zăpada s-a topit, semănăturile de toamnă trebuie controlate spre a se vedea cum au rezistat factorilor potrivnici din timpul iernii. Acolo unde se constată că semănătura este rară, că plantele au o culoare verde-gălbuie, — semn că au ieșit în primăvară slăbite — e necesar să fie aplicate fără întîrziere o serie de măsuri. Iată pe cele mai importante:

Aplicarea îngrășămintelor suplimentare primăvara de timpuriu contribuie în mare măsură la refacerea și încheierea semănăturilor. Azotul are din acest punct de vedere un rol însemnat ajutînd mult la creșterea viguroasă a plantelor. Ingrășămintele suplimentare se aplică după ce s-a topit zăpada, în diminețile în care solul continuă să rămînă înghețat așa cum este cazul în primăvara aceasta. Pe fiecare hectar se împrăștie cca 100 kg azotat de amoniu și 100 kg superfosfat. In lipsa acestora se poate folosi mranița (5—6.000 kg la ha), sau mustul de gunoi de grajd diluat cu 3—4 părți apă. Aplicînd îngrășămintele suplimentare (100 kg azotat de amoniu și 50 kg superfosfat la ha), gospodăria agricolă colectivă din Hălmeag, raionul Făgăraș, a obținut la griul de toamnă un spor de 380 kg la ha.

Iarna și primăvara, cînd perioadele de îngheț sînt urmate de dezgheț și cînd pămîntul este descoperit, așa cum este cazul în prezent în regiunile Constanța, Galați, București, sudul regiunii Ploești etc. cerealele de toamnă pot fi dezrădăcinate (descălțate). Plantele dezrădăcinate suferă mult în special în perioada mai uscată a primăverii și adesea pier. Pentru a îndepărta acest neajuns, peste suprafețele de cereale de toamnă descălțate se trece cu un tăvălug neted. Prin tăvălugire plantele se pun în contact mai strîns cu solul, se acoperă nodul de înfrățire, în felul acesta înrădăcinarea este stimulată iar plantele se ridică în scurt timp. Tăvălugirea trebuie făcută cînd solul este zvîntat la suprafață și după ce s-a ridicat roua, pentru ca pămîntul să nu se prindă de tăvălug, lucru ce ar duce la smulgerea multor plante.

O altă lucrare ce trebuie făcută pe semănăturile de toamnă este grăpatul. El ajută la sfărîmarea crustei de la suprafața solului, înlesnind prin aceasta pătrunderea aerului și căldurii în sol și oprind evaporarea apei. Din practică s-a constatat că prin grăparea de primăvară se obțin sporuri de recoltă de 150—300 kg la ha. Grăparea se face cu grapa stelată sau grapa rotativă, pe solul încă reavăn, mergîndu-se de-a curmezișul rîndurilor. In lipsa grapelor stelate sau rotative se poate folosi și grapa obișnuită, ușoară, cu dinții spre înapoi (cu dinții întorși) pentru a nu smulge plantele. Este necesar ca grăpatul să fie făcut cu multă atenție și diferențiat, de la parcelă la parcelă dacă e cazul, în funcție de starea plantelor. Cerealele dezrădăcinate nu se vor grăpa, iar acolo unde plantele sînt mici, neînfrățite, se va folosi numai grapa stelată sau rotativă, mergîndu-se încet pentru a nu se acoperi cu țărînă plantele mici.

Culturile de toamnă trebuie ferite acum în perioada topirii zăpezilor mai ales în regiunile din Ardeal și nordul Moldovei și de pericolul mare ce-l prezintă stagnarea apei pe semănături.

Pe urmele materialelor publicate

In ziarul „Agricultura Nouă" nr. 394 din 4 februarie a.c., au fost publicate două caricaturi în care se arăta că elevii tractoriști de la S.M.T. Ardud, regiunea Baia Mare, erau cazați în condiții necorespunzătoare.

In răspunsul trimis redacției, serviciul regional S.M.T. ne anunță că în urma cercetărilor făcute s-a constatat că cele publicate în ziar au fost juste. Conducerea S.M.T.-ului Ardud a fost obligată să ia de îndată măsuri pentru a asigura o cazare corespunzătoare tinerilor ucenici. Prin amenajarea unor camere ce nu erau folosite, numărul paturilor a crescut și astfel elevii de la acest S.M.T. sînt cazați în condiții bune.

★

Sub titlul „Una bună, alta rea" a apărut în ziarul nostru din 4 martie a.c. un material de analiză în care se arăta că la gospodăria de stat Broșteni, din regiunea Iași, planul la lapte, atît global cît și pe cap de vacă furajată, nu a fost realizat. De asemenea, se mai arăta în material, că nici planul la fătări și îngrășări de porci nu a fost îndeplinit. Și aceasta din cauză că munca în sectorul zootehnic nu a fost temeinic organizată, furajele necesare pentru animale nu au fost în întregime asigurate, iar conducerea gospodăriei, și în special inginerul zootehnist Aldea, n-a urmărit îndeaproape procesul de furajare a vacilor și porcilor în raport cu producția pe care o dau.

Răspunzîndu-ne, Trustul regional Gostat Iași ne arată că cele scrise de ziar sînt juste.

Pentru remedierea acestor deficiențe s-a trecut de îndată la o organizare mai temeinică a muncii în sectorul zootehnic. Totodată s-au luat măsuri pentru a asigura muncitorilor condiții corespunzătoare de cazare, înlăturînd astfel fluctuația de cadre în această gospodărie.

In ceea ce privește lipsa de activitate a tov. Aldea, acesta a fost criticat de Trustul regional Gostat intr-o ședință ținută în cadrul gospodăriei dîndu-i-se totodată și un avertisment scris.

AVEȚI cuvîntul

Aplicînd acordul pe familii — am realizat o adevărată cotitură

Gospodăria colectivă din comuna noastră — Pesac — nu se număra printre unitățile cooperatiste fruntașe din raionul Sînnicolau Mare. Dimpotrivă. An de an obțineam recolte scăzute la mai toate culturile. Scăzute erau și veniturile bănești și valoarea unei zile-muncă. Vinovat de această stare de lucruri era și pămîntul din raza comunei noastre — nisipos și lipsit de substanțe nutritive — dar și colectiviștii care nu-l munceau cum trebuie, nu veneau regulat la lucru.

De multe ori, membrii consiliului de conducere, colectiviștii fruntași și îndeosebi comuniștii se consfătuiau și discutau ce să facă pentru îndreptarea treburilor. Ne-am hotărît să încercăm la cultura porumbului și a sfeclei de zahăr — care cere un mare volum de muncă — aplicarea unui nou sistem de organizare și retribuire a muncii. Adunarea generală a gospodăriei colective din februarie 1957 a introdus în aceste două culturi sistemul de retribuție suplimentară pe bază de acord familial.

Pe scurt, iată cum am procedat: 95 la sută din suprafața cultivată cu porumb și sfeclă am împărțit-o, în cadrul echipelor, pe familii. 118 familii de colectiviști au luat în primire, cu proces verbal, cîte 1—3 hectare cu porumb și 0,3—1 hectar cu sfeclă de zahăr. Bineînțeles, mărimea loturilor s-a stabilit în funcție de numărul de brațe existente în familia respectivă. Vă veți întreba: pentru depășirea cărei producții am hotărît să acordăm plată suplimentară? În această privință, am procedat cu multă băgare de seamă. În fiecare caz noi am ținut cont de fertilitatea terenului. De exemplu, la cultura porumbului, loturile au fost grupate în trei categorii. Pe 100 de hectare, unde am aplicat îngrășăminte chimice, noi am stabilit un plan de 3.000 kg știuleți la ha. Pe alte zeci de hectare planul a fost de 2.500 kg la ha. În sfîrșit, pe unele lanțuri de pămînt, comasate în primăvara trecută, noi am planificat o recoltă minimă — de 1.800 kg știuleți la ha. Într-un fel asemănător am planificat și producția de sfeclă de zahăr. Plata suplimentară a fost fixată să se dea pentru depășirea producțiilor planificate.

Măsurile luate au produs o adevărată cotitură înspre bine. Era minunat să vezi rîvna cu care oamenii participau la lucru. Dacă înainte mulți colectiviști veneau la lucru abia pe la ora 8—9 dimineața, acum numeroase familii lucrau din zori pe loturile cu sfeclă de zahăr și porumb. În felul acesta, ziua de lucru a fost folosită mult mai complet ca înainte.

Spre deosebire de trecut, au venit la lucru aproape toți membrii familiilor. Foarte grăitor e faptul că unele lucrări importante, cum sînt prima prașilă la porumb, răritul la sfecla de zahăr etc., au fost executate într-un timp de zece ori mai scurt ca în anii trecuți.

Pentru a evita risipa de cheltuieli de muncă, noi am stabilit încă la începutul anului trecut numărul de zile-muncă ce pot fi consumate la un hectar de porumb sau sfeclă (inclusiv pentru lucrările de recoltare). Îndrumați în permanență de brigadierii și de către șefii de echipă, familiile de colectiviști au reușit să execute lucrări de calitate, fără a depăși numărul de zile-muncă planificat. Mai mult, au fost cazuri de întrajutorare între familiile de colectiviști pentru grăbirea lucrărilor de recoltare, fără ca ele să pretindă pentru aceasta zile-muncă suplimentare. Cred că este un rezultat bun faptul că familiile de colectiviști au consumat — conform planului — în medie numai 45 de zile-muncă la un hectar de porumb și 110 zile-muncă la un hectar de sfeclă.

Recolta de 4.270 kg boabe la hectar, obținută pe cele 160 hectare cultivate cu porumb, constituie un adevărat record pentru comuna noastră. La fel, și producția de sfeclă depășește toate recoltele medii obținute pînă acum de noi în această cultură.

Retribuția suplimentară s-a acordat pentru depășirea recoltei fixate pentru fiecare lot cultivat cu sfeclă și porumb. La porumb aproape toate familiile de colectiviști au realizat între 3.500—7.000 kg știuleți la hectar, primind 50 la sută din recolta obținută peste plan. Colectivistul Balbierer Stefan, care a lucrat cu familia 2 hectare, a obținut 15.435 kg de știuleți în loc de 6.000 cît era prevăzut. Pentru această depășire a primit ca retribuție suplimentară 4.717 kg de porumb știuleți. Numai 5 familii mai puțin harnice au rămas cu planul nerealizat.

La cultura sfeclei de zahăr colectiviștilor li s-a dat ca retribuție suplimentară, în bani, 50 la sută din recolta realizată peste plan, precum și un kg de zahăr la fiecare 200 kg de sfeclă obținute peste producția planificată.

Colectiviștii din Pesac sînt foarte mulțumiți de rezultatele realizate prin aplicarea retribuției suplimentare. Adunarea generală a hotărît să extindă anul acesta noul sistem de organizare și retribuire a muncii. În 1958, noi vom aplica retribuția suplimentară cu acord pe echipe la păioase, cu acord familial la prășitoare și în parte la tutun. Spre deosebire de anul trecut, noi vom acorda o retribuție suplimentară egală cu 40 la sută din depășirea de plan.

Experiența și succesele pe care le-am obținut ne dau siguranța că noua organizare și retribuire a muncii va contribui la înflorirea continuă a gospodăriei noastre colective.

PETRU NEVRIGEAN
președintele gospodăriei agricole colective Pesac, raionul Sînnicolau Mare

Din zootehnie: 50 la sută din veniturile bănești

În birouri nu i-am găsit decît pe contabilii gospodăriei. Președintele lipsea. Așteptîndu-l, m-am apucat să răsfoiesc scriptele. De la prima aruncătură de ochi, am zărit cîteva cifre interesante, demne de semnalat. Și anume: total venit bănesc realizat în 1957 — 1.428.000 lei față de 1.250.000 lei cît a fost planificat. Numai din sectorul zootehnic s-au obținut anul trecut 717.000 lei, cu 103.000 lei mai mult decît fusese trecut inițial în plan.

Dacă aș fi întîlnit o asemenea situație — mai mult de jumătate din venitul total al gospodăriei să fie realizat din sectorul zootehnic — pe la Orașul Stalin, Sibiu etc., regiuni cu tradiție în creșterea animalelor — treacă-meargă. Dar aici, la Palazu Mare, în Dobrogea, acest lucru mi s-a părut puțin ieșit din comun. Cum de a fost posibilă obținerea acestor rezultate? — iată întrebarea ce mi-am pus-o imediat.

Am stat de vorbă cu președintele gospodăriei, care sosise între timp, cu colectiviștii, și iată ce am aflat:

În decursul anilor, membrii gospodăriei din Palazu Mare au învățat din proprie experiență că dezvoltarea zootehniei — mai ales în condițiile gospodăriei lor care este situată în apropierea orașului— constituie o sursă importantă de venituri bănești pentru gospodăria colectivă, pentru ei personal. De aceea, paralel cu măsurile luate pentru a spori producțiile la hectar, la culturile cerealiere și în grădina de legume, colectiviștii au început să crească tot mai multe animale. Așa se face că în 1957 în grajdurile gospodăriei se găseau 70 de vaci cu lapte, 850 oi, 25 scroafe de prăsilă, sute de păsări etc.

Că numărul animalelor crescute de colectiviști a sporit an de an desigur este un lucru bun. Nu însă suficient. Ca să scoți bani mulți trebuie să crești și animale numeroase, să scoți și producții mari. Și colectiviștii din Palazu Mare s-au străduit să traducă în viață acest lucru esențial în creșterea animalelor. Au construit grajduri și saivane trainice în care animalele au asigurate condiții bune de adăpostire. Au creat o bază furajeră corespunzătoare care să satisfacă din belșug nevoile de concentrate, masă verde etc ale animalelor. În acest sens trebuie spus că, din lipsa de pășune suficientă și de bună calitate, colectiviștii au organizat un conveier rațional care asigură animalelor masa verde în tot timpul. Ei au semănat în diferite etape 25 ha cu secară, 15 ha cu orz, 20 ha cu iarbă de Sudan, 30 ha cu porumb masă verde și 40 ha cu porumb siloz, care să asigure și furajele suculente necesare animalelor în timpul iernii. La toate acestea trebuie adăugat că în gospodărie s-au permanentizat cadrele care lucrează în sectorul zootehnic. Mulgători ca Petre Culețu, Lucreția Ilinca și alții, ciobani ca Hristu Bileca și Nicolae Cristea sînt doar cîteva exemple în acest sens. Rezultatul acestor măsuri? Anul trecut, producția de lapte pe cap de vacă furajată a ajuns la 2.600 litri, de la fiecare oaie s-au obținut 52 litri lapte și 3,500 kg lînă, iar de la o scroafă s-au obținut în medie 18 purcei.

Obținînd producții mari pe cap de animal, colectiviștii au putut vinde statului în condiții avantajoase însemnate cantități pe produse animale: 1250 kg de lînă, 2000 kg de brînză, 30.000 litri de lapte etc. Alți 110.000 litri de lapte au fost vînduți la diferite spitale și întreprinderi.

Valorificarea produselor animale le-a adus colectiviștilor din Palazu Mare veniturile însemnate despre care aminteam mai sus.

VASILE ATANASE

950.000 lei realizați din contractări

Gospodăria agricolă colectivă din Turia se bucură de o faimă bună în rîndul țăranilor muncitori din comunele raionului Tg. Săcuiesc. În 1957 colectiva a obținut recolte bogate la majoritatea culturilor agricole: 1980 kg la hectar la grîul de toamnă, 2927 kg la grîul de primăvară, 1593 kg la secară, 2417 kg la orz, 7629 kg la in, 16.167 kg la cartofi.

Această gospodărie colectivă fruntașă a realizat anul trecut venituri de 950.000 lei, contractînd cu statul însemnate cantități de cereale, culturi tehnice și alimentare. Colectiviștii au livrat statului conform contractului 11 la sută din producția globală de cereale, în valoare de peste 100.000 lei, precum și aproape 20 la sută din producția de cartofi în valoare de 43.000 lei. De asemenea, gospodăria a predat unităților industriale de stat și centrului de recepție întreaga recoltă de in, sfeclă de zahăr și cea a loturilor semincere, pentru care a obținut suma de 800.000 lei.

Datorită marilor cantități de produse agricole contractate, gospodăria colectivă din Turia a putut să împartă membrilor săi numai în bani 21,50 lei la zi-muncă, valoarea totală a unei zi-muncă la această gospodărie depășind suma de 45 lei.

Cu asemenea succese, nu e de mirare că în această colectivă fruntașă s-au mai înscris în ultimul timp încă 113 familii de țărani muncitori.

E. FAZEKAȘ
corespondent

Ca sporul să fie mai mare

Executînd în comun unele lucrări agricole, întovărășiții din Borăscu, raionul Strehaia, au recoltat cu aproape 500 de kg mai mult grîu și cu circa 1.000 de kg mai mult porumb la hectar decît țăranii neîntovărășiți.

Sporul acesta de recolte i-a determinat ca anul acesta să execute în comun toate lucrările agricole. În acest sens au și început pregătirile. Sămînța a fost procurată și depozitată la un loc.

GRIGORE POPESCU
corespondent

Hotărîrile adunării generale...

La 16 martie a avut loc la gospodăria colectivă din comuna Cîrja, raionul Murgeni, alegerea noului consiliu de conducere. Președinte a fost ales colectivistul Gheorghe Stoica. Membrii gospodăriei au cerut noului consiliu de conducere să lupte pentru mărirea fermelor de animale și păsări de apă, să ridice noi construcții de producție. Adunarea generală a fost de acord cu propunerea unor colectiviști de a se spori cu 140 numărul familiilor de albine și de a se cumpăra încă un autocamion.

NICOLAE DONASE
corespondent

S-au întîlnit pe același drum...

Vlad Aurel și Bunea Mihai sînt în puterea vîrstei. Se cunosc de copii și nu s-au certat niciodată pînă n-a fost să se înființeze întovărășirea zootehnică. Atunci s-au certat și un an după aceea nu și-au mai vorbit. Vlad a intrat în întovărășire; Bunea nu. În întovărășire Vlad a primit pentru fiecare oaie o cantitate de lapte de două ori mai mare decît cea obținută de Bunea.

Cearta s-a terminat odată cu intrarea lui Bunea în întovărășire. Cei doi au devenit din nou cei mai buni prieteni din satul clujean Ponor. Întovărășirea a crescut în 2 ani de la 28 de familii și 91 de oi, la 73 de familii și 228 de oi; 61 dintre acestea sînt avere obștească.

I. BARB
corespondent

Pentru succesul campaniilor agricole

În iarna aceasta, la gospodăria agricolă de stat Roșeți, raionul Călărași, a fost dată în folosință noua hală a atelierului mecanic. În acest fel, mecanizatorii acestei gospodării au avut posibilitatea să repare în bune condiții întregul utilaj, ceea ce le va permite să lucreze fără întrerupere în toate campaniile agricole ale anului 1958.

Învățămintele unei consfătuiri cu mecanizatorii din brigăzile speciale

Probleme ce se cer grabnic rezolvate

După cum am mai anunțat, la inițiativa Trustului regional Gostat a avut loc de curînd o consfătuire în legătură cu activitatea brigăzilor speciale din gospodăriile de stat din regiunea București.

Participanții la consfătuire care au luat cuvîntul la discuții au arătat pe larg că brigăzile speciale au avut un rol de cea mai mare însemnătate în obținerea unor producții sporite și reducerea prețului de cost la produsele agricole. La toate gospodăriile unde au funcționat astfel de brigăzi planul de producție a fost depășit. De exemplu, la gospodăria de stat Mînăstirea s-au dobîndit 3.050 kg. grîu față de 1.567 kg planificate și 5.495 kg. porumb față de 2.132 kg. cîte erau prevăzute în plan.

Nu peste tot însă conducerile gospodăriilor de stat din regiunea București acordă atenția ce se cuvine brigăzilor speciale. Semnificativ în această privință e faptul că deși Trustul regional Gostat a trasat ca sarcină gospodăriei de stat „I. C. Frimu" raionul Lehliu, (unde există utilajul corespunzător), să organizeze 4 brigăzi speciale, aci n-a fost organizată nici o brigadă. La fel au procedat și gospodăriile de stat Pietroșani, Vitănești, Călărași și Malu, unde trebuia să se organizeze cîte o astfel de brigadă.

Pe de altă parte, în unele gospodării brigăzile speciale înființate nu și-au putut desfășura munca potrivit contractelor încheiate, din cauză că nu li s-au creat condițiile de muncă necesare.

În primul rînd, mulți mecanizatori din brigăzile speciale au ridicat pe bună dreptate problema *locului unde sînt repartizate cele 500 de hectare* ce trebuie lucrate. Anul trecut, conducerile unor gospodării au obligat brigăzile speciale să lucreze terenuri aflate la diferite secții destul de depărtate între ele. De exemplu, la gospodăria de stat Oltenița au fost afectate brigăzii speciale tarlale ce se aflau *în 3 locuri*. Tractoarele au trebuit deci să facă multe deplasări în gol, să consume inutil carburanți, să piardă din timpul prețios de lucru.

Situații ca acestea au făcut ca din cele 8 gospodării de stat din regiune unde au existat brigăzi speciale *prețul de cost pe hantru să fie, în loc de 93 lei cît fusese planificat, 117 lei, iar tona de grîu să coste în loc de 385 de lei, 616 lei.*

Buna funcționare a brigăzilor speciale este strîns legată și de dotarea din timp cu mașini și piese de schimb necesare muncii. În această privință, trebuie spus că, deși ne aflăm în preajma însămînțării porumbului, la gospodăria de stat Ivănești, unde au fost organizate 6 brigăzi speciale, nu s-au primit semănătorile pentru porumb, ca și dispozitivele hidraulice la tractoare și cultivatoarele suspendate. De asemenea, grapele reglabile au sosit în gospodărie descompletate.

În sfîrșit, unii vorbitori au subliniat că nu peste tot locul au fost create condiții bune de trai mecanizatorilor. Așa stau lucrurile, de pildă, la gospodăria de stat Asan Aga, unde brigada specială a fost „dotată" cu un vagon prin ai cărui pereți pătrund ploaia și vîntul, ca și la gospodăria de stat Dilga, unde brigada specială nici nu are un vagon de cîmp, deși distanța de la terenuri pînă la secția unde lucrează este destul de mare.

Stînd de vorbă cu unii mecanizatori din brigăzile speciale, ne-am putut da seama că și în ce privește stimularea lor prin plata premiilor ce li se cuveneau s-au făcut anul trecut unele greșeli. De exemplu, deși la gospodăria de stat Ivănești au fost planificați ca premii cuvenite acestor mecanizatori 38.060 lei, nu li s-au plătit decît 10.000 lei.

Consfătuirea cu mecanizatorii din brigăzile speciale a fost, după cum se vede, plină de prețioase învățăminte. Este necesar ca Trustul regional Gostat București și conducerile unităților respective să se preocupe îndeaproape de înlăturarea lipsurilor semnalate, să ia toate măsurile ce se impun ca brigăzile speciale să-și desfășoare activitatea în cele mai bune condiții.

ION DRINCU

O cramă de un fel deosebit

Secția Țelna a gospodăriei agricole de stat Alba Iulia se află amplasată la cca 16 km nord-vest de Alba Iulia, la poalele Munților Apuseni. Cele 38 de hectare deținute de secție sînt cultivate cu viță de vie și au o expoziție sud-estică. Soiuri variate ca „Fetească", „Furmint", „Riesling" și „Pinot gris" dau niște vinuri de o calitate excepțională, care pot sta alături de cele mai bune vinuri obținute în țara noastră. Dar...

Articolul de față nu despre calitatea vinurilor vrea să vorbească, ci despre felul cum sînt păstrate. La Țelna există o pivniță-hrubă construită în jurul anului 1784, care este printre puținele de acest fel din țara noastră. Această hrubă are forma de U, cu o lungime de cca 150 m, lățime de 5 m și înălțime de 3 m. Materialul întrebuințat la construire cît și alte condiții fac ca această pivniță-hrubă să asigure condiții optime pentru păstrarea și învechirea vinurilor de calitate. Ceea ce trebuie remarcat aci este și acea ciupercă („Rocodium celare") care s-a dezvoltat pe pereți, formînd straturi pînă la 5-6 cm grosime și care după indicațiile date de personalul de specialitate al gospodăriei (director ing. Mutei Victor, ing. șef Petrovici Aurel și brigadierul secției Ianciuc Alexandru) are calitatea de a regla temperatura și umiditatea la limitele optime pentru păstrarea vinurilor. Aerisirea este asigurată prin puțuri zidite de la cheia de boltă a hrubei pînă la suprafața terenului. Aceste puțuri au diametrul de 40 cm și sînt amplasate astfel încît fiecare porțiune de pivniță să aibă cel puțin o deschidere, asigurîndu-se introducerea aerului proaspăt din afară și evacuarea celui viciat.

Pentru folosirea acestei pivnițe-hrubă cu întreaga ei capacitate de depozitare și păstrare (40-50 vagoane) ar fi necesare însă o serie de măsuri printre care: executarea unei crame în apropierea pivniței, unde să se prelucreze strugurii obținuți de pe cele 38 ha vie existente la secția Țelna; dotarea cu utilaj modern și energie electrică a acestei crame (actualmente se lucrează cu piese manuale și utilaje necorespunzătoare); dotarea cu săli de fermentare tumultoasă și lentă (actualmente fermentarea se face în pivniță); dotarea cu vase necesare pentru păstrarea și învechirea vinurilor la capacitatea maximă (de 40-50 kg) a pivniței-hrube existente; mărirea suprafeței de vie cu încă 7 ha (de la 38 ha la 45 ha) ceea ce se poate face chiar în anul acesta.

Conducerea departamentului Gostat trebuie să sprijine gospodăria agricolă de stat Alba Iulia pentru a putea folosi la maximum această pivniță-hrubă de învechire.

Arh. GH. OLARIU
din I.P.C.A.

Oamenii cartierelor de margine

(Urmare din pag. 1)

preajma orașului cooperativizarea agriculturii se desfășoară mai greoi ca prin alte părți să-l crezi. Dacă va încerca însă să-ți demonstreze mai departe că procentul de cooperativizare a stagnat, să nu-l crezi. Nimic nu este mai fals decît „teoria stabilității", care susține că mijlocașul înstărit — îndeosebi cel din jurul marilor orașe — nu poate fi atras în cooperativa agricolă atîta vreme cît cîștigă bine. În colectivă ar cîștiga de două ori și de trei ori mai bine. Exemplele cu cei doi vecini și alte sute și sute asemănătoare sînt îndeajuns de grăitoare.

De altfel însăși viața contrazice această teorie a stagnării și stabilității. De pildă, în raionul Tudor Vladimirescu numai de la 1 ianuarie 1958 pînă astăzi au luat ființă 3 noi întovărășiri în satele Glina, Manolache și Cățelu, cuprinzînd în total 410 membri și 464 ha teren arabil. Satul Manolache a fost complet cooperativizat, iar Cățelu a atins un procent de peste 80 la sută. Și asta s-a întîmplat în mai puțin de 3 luni. Atunci cum rămîne cu teoria stabilității și a stagnării? Despre ce stagnare poate fi vorba cînd într-un sat ca Manolache, de pildă, plugarul vede cu ochii lui cum cooperativa de producție cu rentă, — deși se află în primul an de existență — a obținut în medie 5.600 kg porumb boabe la hectar? Ai reținut cifra? 5.600 kg boabe! Și nu să zici că-i vorba de teren de luncă, sau de porumb irigat. Nu, cultură obișnuită. Atunci nu-i de mirare că țăranii muncitori din satul Manolache au pășit cu toții, cu încredere spre munca în comun — calea belșugului. Înainte de a intra în cooperativă, Ecaterina Ivan trăia mulțumitor. În bătătura ei nu poposise niciodată sărăcia. Creștea 2 vaci cu lapte, porci, păsări. Vindea ouă, lapte, pui, în piețele Bucureștiului. Acum în gospodăria ei ajutătoare nu s-a schimbat nimic. Dar din cooperativă știți cît i-a revenit la sfîrșit de an pentru zilele-muncă? Bani și produse la un loc, peste 25.000 lei. Parte din bani i-a depus la C.E.C.

— Vreau să-mi fac la anul o căsuță, dacă mi-o ajuta dumnezeu, spune Ecaterina. Binecuvîntez ziua cînd am semnat cererea pentru intrare în cooperativă!

...și una adevărată

Adevărul este întotdeauna mai puternic. Nu-l poate dărîma nici șoapta lui Petre Tudor, cel cu 25 vaci, nici uneltirea părtașilor lui Iancu Biju, ucenici într-ale pungășiilor. Adevărul este că în jurul Bucureștiului s-a format un sector cooperatist agricol puternic, ce se dezvoltă zi de zi.

Să ne întoarcem din nou pentru un scurt popas în Dudești-Cioplea. Această gospodărie colectivă a livrat statului în 1957 — 250 tone de produse agro-alimentare. În 1958 și-a planificat să livreze 516 tone. Îndrăznețe cifre, nu? La zi-muncă s-au dat numai bani în 1954 — 4,7 lei, în 1955 — 16 lei, în 1957 — 21 lei. Iar pentru 1958 se speră să se atingă 34 lei. Adăugați la această sumă una aproape egală rezultată din valoarea produselor primite și veți vedea că adevăratul trai bun ți-l oferă totuși munca în comun. Vreți și cifre record? Vă putem da tot din Dudești-Cioplea: la suta de hectare venitul obținut de gospodărie în 1957 a atins 470.000 lei. Ați mai auzit, undeva prin țară, venituri care să le întreacă pe acestea? Deci, dacă pentru gospodarul individual posibilitățile de cîștig în jurul Bucureștiului sînt mai mari ca prin alte locuri, apoi ale colectiviștilor sau chiar ale cooperatorilor sînt îndoit, întreit mai mari ca ale individualilor.

GH. JANGOCIU

Să începem cu... începutul

Într-un număr recent al revistei „Probleme zootehnice și veterinare", tovarășul ing. C. Bistriceanu și-a propus să discute lărgirea și întărirea bazei furajere. Pornind de la un calcul făcut de I.C.A.R., autorul ajunge la concluzia că prin sporirea producției medii a pășunilor și fînețelor pînă la 11.000 kg. iarbă verde la hectar s-ar putea asigura numai de pe aceste terenuri nutrețul verde și fînul necesar hrănirii ierbivorelor existente în situația actuală. Nu ne îndoim că aceste calcule corespund realității. După cum considerăm bune măsurile preconizate de autor pentru sporirea producției pășunilor și fînețelor naturale.

Preocupat de calcule și de înșirarea măsurilor, tov. ing. Bistriceanu uită să amintească un lucru — mărunt la prima vedere, dar a cărui desconsiderare poate avea consecințe din cele mai neplăcute. Iată despre ce este vorba. Bilanțul furajer pentru pășune se întocmește — după cum se știe — în funcție de suprafețele naturale furajere și producția lor. De asemenea, în elaborarea planurilor de măsuri pentru îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale se ține seama de criteriile de mai sus. Oricît ar părea de necrezut, în unele raioane ale țării nu se cunoaște precis atît suprafețele pășunilor, cît și productivitatea lor. Afirmația făcută poate fi exemplificată. Ne oprim asupra cîtorva exemple luate la întîmplare. Anul trecut, din evidențele serviciului cadastral raional Codlea, regiunea Stalin, reieșea o suprafață de 48.900 hectare pășune naturală. Putem să luăm cifra aceasta de bună? Să nu ne pripim. Organul erarhic al sus-amintitului serviciu susține că în respectivul raion sînt numai... 45.380 hectare. Să mergem mai departe cu investigațiile noastre. Putem cerceta, de pildă, inventarul pășunilor întocmit cu datele cărții funduare. Aici ni se pregătește o surpriză: în raionul Codlea sînt, de astă dată, numai 42.300 ha. de pășune. Credeți că acum lucrurile s-au lămurit? Nicidecum. Între serviciul bazei furajere și serviciul zooveterinar din cadrul aceleiași secții agricole regionale este o continuă dispută. Inginerii din cadrul primului serviciu susțin că în raionul Codlea sînt 47.680 hectare pășune. Tovarășii de la serviciul zooveterinar susțin că în același raion există o suprafață cu aproape 3.500 hectare mai mare. Cui să-i dăm dreptate? Lucru dificil. În orice caz pleci cu impresia că ceva nu este în regulă în evidențele respective. Dar mai curînd în stilul de muncă al inginerilor care răspund de problemele bazei furajere.

Ancheta Noastră

La secția agricolă regională București, potrivit situației A.S.I., suprafața de izlaz pășunabilă este de 64.770 hectare. Cu această cifră nu este de acord serviciul O.T.A. Inginerii de la acest serviciu susțin că în toată regiunea există o suprafață de aproape 70.000 hectare. Numai în dreptul raionului Lehliu, între datele serviciului cadastral și formularele statistice există o diferență de aproape 1.500 hectare. În raionul Rm. Vîlcea în urma unei analize făcute de organele controlului de stat a reieșit că nu au fost prinse în fondul de pășuni goluri de munte și chiar munți întregi. Șirul exemplelor de acest fel ar putea fi continuat. Ne oprim aici. Considerăm că situația existentă în măsurarea suprafețelor de pășune, în delimitarea și recunoașterea acestora nu mai poate dăinui. Este timpul ca în acest domeniu să se pună ordine.

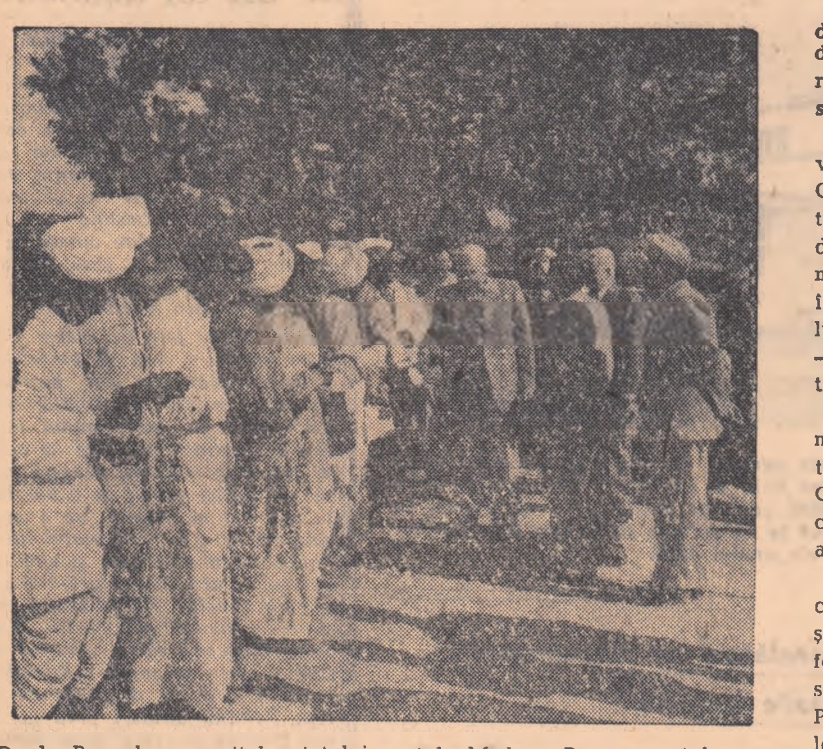
Am arătat la începutul articolului că fără cunoașterea precisă a suprafețelor nu se poate întocmi bilanțul furajer. Consecințele mai pot fi și altele. Așa, de pildă, în regiunea Pitești în șase goluri de munte (Groapa, Dealul Negru, Voineștile, Pîrcălabul etc) s-au repartizat 773 hectare pentru pășunat. La controlul executat — în urma ridicărilor în plan care s-au făcut — a reieșit că s-a atribuit o suprafață de pășunat de 1387 ha. Respectabilă diferență. N-avem ce spune. Încurcăturile existente în cunoașterea suprafețelor de pășune creează posibilitatea ca unele terenuri să fie pur și simplu date uitării, abandonate. Este clar că, după ani de zile, aceste terenuri pășunabile pot numai cu mari cheltuieli să fie îmbunătățite. În raionul Oaș peste 6.000 ha. de pășune sînt acoperite cu arbori și pini. În apropierea comunelor Belcești și Probota, regiunea Iași, sînt sute de hectare acoperite complet de arborete dăunător. Se întîmplă uneori ca pășunile abandonate să fie împădurite de organele respective. Aceasta are ca urmare micșorarea definitivă a fondului de pășune (în cel mai bun caz, creează litigii interminabile între sectorul agricol și cel silvic).

Și mai puțin este cunoscută starea pășunilor, productivitatea, compoziția floristică etc. Multe suprafețe de pășune au rămas necunoscute din aceste puncte de vedere. Despre alte terenuri se cunosc prea puține lucruri. Ne vom referi, din nou, la raionul Codlea. Din evidența existentă la secția agricolă reieșea că în golul de munte Capra Mare (orașul Săcele) o suprafață de 15 ha. este acoperită cu arboret dăunător (grad de acoperire de 20 la sută). Organele controlului de stat au stabilit că în acel gol de munte există o suprafață de 4 ori mai mare invadată de ienuperi (în mare parte întrețesut). Se întîmplă ca unii specialiști să scoată uneori date „din burtă", în ceea ce privește productivitatea pășunilor. Pentru golurile de munte Vaida Mare, Urlatu, Capra Mare s-a apreciat o producție de 5.000 kg. masă verde la hectar. În realitate, producția pășunilor este departe — ne referim la condițiile actuale — de a da o asemenea cantitate de iarbă.

Îmbunătățirii pășunilor și fînețelor naturale — și aceasta începînd din primăvara anului 1958 — trebuie să i se acorde o atenție cuvenită. Dar înainte de a trece la executarea măsurilor cuvenite, inginerii zootehniști și agronomi trebuie să cunoască cu de-amănuntul bogăția pe care o au în raionul, comuna sau gospodăria respectivă atît în ceea ce privește suprafața, cît și în ceea ce privește productivitatea. Să începem deci cu... începutul. Și acest început — un prim pas — poate constitui chezășia unor succese mari în întărirea bazei furajere, în dezvoltarea creșterii animalelor.

Ing. zoot. TH. MARCAROV

Vizita în India a tovarăşilor Chivu Stoica, Emil Bodnăraş şi Avram Bunaciu

De la Bangalore, capitala statului Mysore, tovarăşul Chivu Stoica şi persoanele care îl însoţesc au plecat la Madras. Pe aeroportul oraşului, pavoazat cu bogate arcade de flori şi cu steaguri romîneşti şi indiene, oaspeţii au fost întîmpinaţi de către guvernatorul statului Madras, Medhi, şi de primul ministru al statului, Kamaraj.

Oaspeţii romîni au făcut prima lor vizită în oraş la Muzeul de Stat şi Galeriile de artă. A doua zi au vizitat uzina de construcţii de vagoane de la Perambur. In parcul stadionului municipal din Madras a avut loc o întrunire cetăţenească la care au luat cuvîntul doamna Tara Cherian — primarul oraşului Madras — şi tovarăşul Chivu Stoica.

De la Madras, înalţii oaspeţi romîni au plecat spre Calcutta, capitala statului indian Bengalul de Vest. Calcutta are peste 5 milioane de locuitori şi este cel mai populat oraş al Indiei.

La sosirea pe aeroportul pavoazat cu drapelele de stat al R.P. Romîne şi Republicii India, înalţii oaspeţi au fost salutaţi de primul ministru al statului Bengalul de Vest, dr. Roy. Pe tot parcursul pînă la reşedinţa ce le-a fost rezervată în Calcutta, populaţia a făcut oaspeţilor romîni o caldă manifestaţie de simpatie.

Săptămîna tineretului

Primăvara e anotimpul cel mai frumos al anului. Primăvara natura îmbracă straie noi şi frumoase, înverzesc cîmpurile şi înfloresc livezile. Primăvara e anotimpul tinereţii.

Tinerii din toată lumea salută primăvara sărbătorind, în fiecare an, Săptămîna mondială a tineretului. Hotărîrea aceasta a fost luată în urmă cu 15 ani, în momente grele pentru omenire, în plin război împotriva fascismului. Atunci, reprezentanţi ai tinerei generaţii din diferite ţări au hotărît să organizeze în fiecare primăvară, între 21 şi 28 martie, o săptămînă mondială a tineretului, ca expresie a voinţei tinerilor de pretutindeni de a apăra pacea, de a-şi aduce întreaga contribuţie în lupta pentru triumful vieţii şi al progresului. De atunci, prima săptămînă a primăverii a cunoscut, an de an, minunate manifestări ale tinereţii.

Şi în acest an, săptămîna mondială a tineretului va cunoaşte iniţiative şi acţiuni pline de vigoare închinate păcii şi coexistenţei paşnice şi îndreptate împotriva pregătirilor de război. Politica înţeleaptă a Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări din lagărul socialist, iniţiativele şi propunerile guvernului sovietic menite să ferească omenirea de urgia unui nou război au avut şi au un puternic răsunet în rîndurile celor mai largi mase de oameni, în rîndul a milioane de tineri. Tînăra generaţie sprijină din toată inima aceste propuneri şi se ridică cu energie împotriva planurilor de pregătire a războiului pe care le urzesc cercurile agresive. Mase tot mai largi de tineri sînt partizani sinceri ai păcii şi contribuie cu devotament la apărarea ei. Alături de toţi oamenii cinstiţi, tinerii sprijină cu tărie ideea convocării conferinţei la nivel înalt, se pronunţă cu hotărîre pentru dezarmare, împotriva armelor termonucleare.

Ei participă cu însufleţire la pregătirea Congresului mondial pentru dezarmare şi cooperare care va avea loc între 15—25 iulie 1958 la Stockholm şi la pregătirea celei de a 4-a conferinţe mondiale împotriva bombelor A şi H ce urmează să se ţină în august la Tokio.

Tinerii iubesc cu ardoare pacea. Ei doresc să muncească, să înveţe, să facă sport, să-şi făurească un trai mai bun şi nu să fie trimişi să-şi verse sîngele pentru interesele bancherilor şi fabricanţilor care urzesc războiul. Avînd în faţă exemplul însufleţitor al tineretului sovietic, al celui din China Populară şi din celelalte ţări socialiste, a cărui viaţă e mereu mai frumoasă şi mai îndestulată, tinerii de pretutindeni aspiră să trăiască mai bine, să se bucure de binefacerile ştiinţei şi ale culturii. Idealului păcii şi unei vieţi mai bune le vor fi închinate manifestările tinerilor în cursul celor şapte zile ale săptămînii care începe.

Tineretul din patria noastră, care se bucură de frumuseţile unei vieţi noi şi tot mai luminoase, sărbătoreşte Săptămîna mondială a tineretului sporindu-şi eforturile în lupta alături de întregul popor pentru construirea socialismului. El îşi uneşte şi mai mult eforturile cu tineretul iubitor de pace din întreaga lume, în numele păcii şi prieteniei între popoare. Săptămîna mondială a tineretului este pentru tinerii din oraşele şi satele noastre săptămîna unor noi şi importante biruinţe închinate socialismului şi păcii.

Informaţii

Peste 6.500 elevi ai şcolilor profesionale din agricultură au plecat zilele acestea în practică de producţie în S.M.T.-uri, gospodării de stat, gospodării colective, staţiuni experimentale etc. In curînd urmează să plece în practică şi restul de peste 15.000 elevi.

★

Anul acesta întreprinderile producătoare de îngrăşăminte chimice vor pune la dispoziţia agriculturii peste 170.000 tone îngrăşăminte diferite, cantitate cu mult mai mare decît aceea din anul trecut.

★

In regiunea Oradea se fac intense pregătiri pentru plantările de pomi fructiferi. Gospodăriile colective din Marghita, Abram, Păţal, Albiş, Petreş şi altele vor avea astfel livezi noi de cîte 15—30 ha. Gospodăriile de stat Şimleul Silvaniei şi Mocrea vor planta piersici pe o suprafaţă de 131 ha., iar gospodăria agricolă de stat „Avram Iancu" va planta cu viţă de vie 86 de ha.

★

Datorită mecanizării lucrărilor de exploatare a stufului, producţia pe trimestrul I al anului 1958 este pînă în prezent egală cu a întregului an 1957. Stuful recoltat în aceste 2 luni şi jumătate este suficient pentru a asigura materia primă pe timp de un an fabricii de cartoane care se construieşte la combinatul de celuloză din stuf de la Brăila.

★

In anul acesta gospodăriile agricole de stat din ţara noastră vor pune la dispoziţia unităţilor agricole cooperatiste, pe bază de schimb, o cantitate de sămînţă de porumb dublu hibrid, prima generaţie, pentru însămînţarea a peste 100.000 ha. Din surplusul de sămînţă de porumb hibrid simplu şi soiuri raionate, produse de gospodăriile de stat, unităţile agricole cooperatiste vor mai însămînţa 541.000 ha.

De asemenea, gospodăriile agricole de stat furnizează producătorilor agricoli o cantitate de sămînţă de floarea-soarelui, soiul Vniimk, pentru însămînţarea a 138.000 ha.

★

Ca urmare a dezvoltării industriei noastre chimice, acţiunea de protecţie a plantelor cu ajutorul substanţelor chimice a crescut simţitor. Faţă de cele aproape 700 tone folosite anual înainte de 1944, în anul acesta cantitatea de substanţe chimice care se va întrebuinţa pentru protecţia plantelor va fi de peste 20.000 tone. Combaterea buruienilor cu ajutorul substanţelor ierbicide va creşte în anul acesta de 4 ori faţă de anul trecut.

★

Incheierea contractelor de vînzare-cumpărare a cerealelor este în plină desfăşurare. Pînă la jumătatea lunii februarie întreprinderea comercială „Recolta" a încheiat contracte cu unităţile agricole cooperatiste pentru o cantitate de 134.000 tone de grîu şi secară, 130.000 tone porumb şi 30.000 tone floarea-soarelui. Gospodăriile colective din regiunea Constanţa au contractat pînă în prezent cu 10.100 tone mai mult grîu şi secară decît în anul trecut. Pentru cerealele contractate pînă acum, producătorii au primit drept arvună suma de peste 129.400.000 lei.

★

In întreaga ţară a început acţiunea împăduririlor de primăvară. In acest an se vor face plantări pe o suprafaţă de peste 70.000 ha., iar pe alte 10.000 ha. terenuri degradate — improprii culturilor agricole — se vor face completări cu esenţe forestiere. De asemenea, pentru protecţia digurilor, se vor planta perdele forestiere pe o suprafaţă de peste 420 hectare. In scopul asigurării materialului săditor, numărul pepinierelor silvice va creşte în acest an cu 20 la sută.

Evenimentele internaţionale

Oamenii sovietici au votat

Intr-o atmosferă de mare avînt patriotic, oamenii sovietici s-au prezentat la 16 martie în faţa urnelor de vot de la cele 1.378 circumscripţii electorale, desemnîndu-şi reprezentanţii în cel mai înalt for al puterii de stat — Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Potrivit datelor anunţate în comunicatul publicat la Moscova al Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S., numărul total al alegătorilor pe întreaga Uniune Sovietică a fost de 133.836.325 de oameni. La alegeri au participat 99,97 la sută din numărul total al alegătorilor.

Pentru alegerile în Sovietul Uniunii au votat pentru candidaţii blocului comuniştilor şi celor fără de partid 133.214.652 de alegători (99,57 la sută din totalul alegătorilor care s-au prezentat la vot). Pentru alegerile în Sovietul Naţionalităţilor au votat pentru candidaţii blocului comuniştilor şi celor fără de partid 133.431.524 de alegători (99,73 la sută din totalul alegătorilor care s-au prezentat la vot).

In Sovietul Uniunii au fost aleşi 738 deputaţi, iar în Sovietul Naţionalităţilor — 640 deputaţi.

Exprimîndu-şi încrederea deplină în candidaţii poporului, oamenii sovietici au înscris prin votul lor o nouă şi puternică victorie a blocului popular al comuniştilor şi celor fără de partid.

Guvernul indonezian zdrobeşte clica rebelilor

In Sumatra centrală continuă acţiunea de zdrobire a rebelilor. Acţionînd pe un front larg, trupele guvernamentale silesc pe rebeli să părăsească centrele populate. Rebelii au încercat să semene confuzie în rîndurile armatei, pretinzînd că s-ar fi produs dezertări din trupele guvernamentale. Aceste născociri au fost însă dezminţite chiar de fapte. O parte a trupelor rebele care au acţionat la Medan au dezertat, preferînd să acţioneze în rîndurile armatei Republicii Indonezia.

In cadrul unui miting care a avut loc la Bandung, principalul oraş din Java de vest şi la care au participat aproximativ un milion de persoane, preşedintele Sukarno a declarat că poporul indonezian a luptat şi va lupta cît se poate de activ împotriva colonialismului pentru că acesta este incompatibil cu independenţa popoarelor, pentru că colonialismul înseamnă înrobirea celorlalte popoare.

Masele populare franceze vor bara drumul fascismului

In ultima vreme, ziarele au publicat diverse ştiri din conţinutul cărora reieşea limpede că în Franţa — ţară cunoscută prin tradiţiile sale democratice — elementele fasciste au început să capete tot mai multă îndrăzneală. Intr-o localitate, huliganii au devastat tipografiile unor ziare, în altă parte au incendiat sediile unor organizaţii democratice, au organizat demonstraţii fasciste etc. Nu de mult, un deputat poujadist l-a insultat — chiar de la tribuna parlamentului — pe fostul prim-ministru Mendès France.

Săptămîna trecută, mai multe mii de poliţişti parizieni au organizat o manifestaţie, care, datorită elementelor de dreapta din aparatul poliţienesc, a căpătat un net caracter fascist. Adunaţi în faţa Adunării Naţionale Franceze, manifestanţii au scandat lozinci insultătoare la adresa deputaţilor şi au bătut pe cîţiva ziarişti veniţi la faţa locului. Au fost strigate chiar lozinci fasciste şi rasiste, amintind limbajul folosit de Hitler şi Goebbels.

Majoritatea celor care participă la aceste manifestări cu un pronunţat iz fascist sînt — şi lucrul acesta nu este de loc întîmplător — cei care au luptat în războaiele coloniale din Indochina şi Algeria, în special foşti soldaţi ai unităţilor de paraşutişti, aşa numiţii „paras". Demobilizaţi, aceşti tineri, care ani de zile au fost instruiţi în spiritul violenţei şi al urii de rasă împotriva celor „de culoare", cad uşor pradă aţîţătorilor fascişti.

Organele guvernamentale franceze au luat grabnice „măsuri de securitate". La Paris au fost aduse cu avioane şi automobile întăriri ale „organelor republicane de securitate" şi jandarmerie mobilă.

Preşedintele Consiliului de Miniştri, Gaillard, a făcut o declaraţie în legătură cu recenta demonstraţie antiparlamentară a poliţiştilor în faţa palatului Bourbon. El a apreciat demonstraţiile drept „un act de nesupunere colectivă faţă de normele de disciplină".

Dar manifestaţiile fasciste primesc răspunsul cuvenit din partea întregului popor francez. Cei mai buni fii ai Franţei sînt hotărîţi să apere Republica, să nu permită înaintarea fascismului. Ca şi în zilele eroice ale lui februarie 1934, masele populare vor bara drumul fascismului.

SFORĂRII... DE MANILLA

La Manilla, capitala Filipinelor, s-a ţinut zilele acestea conferinţa blocului agresiv S.E.A.T.O., cu care prilej s-au urzit noi intrigi pentru sugrumarea libertăţii popoarelor din această parte a lumii.

La Manilla însorită,
Meşteri harnici făuresc
Sfoara cea mai renumită
De pe globul pămîntesc.

La Manilla, cum ne-arată
Grăitoare mărturii,
Se lucrează cîteodată
Şi-anumite... sforării,

Dacă însă sfoara ţine
Cît i-e dat pîn' la soroc,
Sforăriile, vezi bine,
Nu sînt trainice de loc...

Desen de AL. CLENCIU

BRUXELLES 1958 — URSS LA EXPOZIŢIA UNIVERSALĂ

„17 aprilie — 19 octombrie 1958; Bruxelles, capitala lumii..." Zeci de mii de afişe multicolore purtînd această unică frază vestesc apropiata deschidere a celei de a şasea Expoziţii universale de la Bruxelles, cunoscută şi sub numele de expoziţia „coexistenţei paşnice".

Deocamdată, terenul expoziţiei este un imens şantier pe care lucrează zi şi noapte 14.000 muncitori şi unde sute de camioane se perindă într-un du-te-vino ameţitor. Pe deasupra tuturor pavilioanelor, dominîndu-le cu silueta-i uriaşă, se înalţă „Atomiumul". Inchipuiţi-vă un imens cub a cărui diagonală măsoară 110 metri; în centrul său şi la fiecare din colţuri sînt aşezate nouă sfere enorme cu un diametru de 18 metri. Atomiumul cîntăreşte 2.000 tone şi reprezintă un cristal elementar de fier, mărit de 150 miliarde de ori. Şase din cele nouă sfere vor putea fi vizitate de public. Cinci sînt destinate unei expoziţii în care vor fi prezentate aplicaţiile paşnice ale energiei atomice. Ultima sferă, cea mai ridicată, va fi amenajată ca un fel de observator al expoziţiei. Un ascensor rapid va străbate în 20 secunde distanţa de 110 metri ce separă ultima sferă de pămînt, oferind vizitatorului o privelişte măreaţă. In apropierea „Porţii marilor palate" se înalţă silueta impunătoare a Palatului Internaţional al Ştiinţei la realizarea căruia au participat toate cele 47 de ţări expozante. In dreapta, pe aleea Naţiunilor se disting, prin mărimea şi arhitectura lor îndrăzneaţă, pavilioanele Uniunii Sovietice, Statelor Unite şi Franţei.

Pavilionul Uniunii Sovietice, conceput după tehnica ultra-modernă a arhitecturii „suspendate", are o lungime de 150 metri, 72 metri lăţime şi 20 metri înălţime. El se înfăţişează ca un imens paralelipiped de sticlă cuprinzînd nenumărate săli la etaj şi parter. La stînga pavilionului principal se găseşte o altă clădire, ceva mai mică, unde se află o sală de cinematograf şi spectacole cu o capacitate de 1.000 de locuri, unde se vor prezenta filme pe ecran panoramic şi în relief.

In mijlocul holului din pavilionul principal, înconjurată de un grup de arbori, se înalţă statuia lui Lenin înaltă de 16 metri. Două scări rulante vor duce în cîteva secunde vizitatorii la etajul pavilionului. In stînga holului se află sala maşinilor industriale. Aci vor fi expuse machetele celor doi sputnici, macheta spărgătorului de gheaţă atomic, a sincrofazotronului, ultimele modele de avioane de pasageri sovietice ultra-rapide, renumitele turbo şi electro-foreze.

La dreapta se află sala maşinilor agricole, după care urmează standurile culturii şi artei, cercetărilor ştiinţifice, sindicatelor, odihnei şi sportului, sănătăţii publice, radioului şi televiziunii, energiei atomice în slujba păcii, turismului, etc.

Un restaurant de 400 locuri va servi vizitatorilor cele mai cunoscute specialităţi culinare ruseşti, iar pe terasa cinematografului se va afla o cofetărie. Pe această terasă, vizitatorii vor avea impresia că se află la Baku, deoarece o sondă petroliferă îşi ridică turla semeaţă pînă în dreptul terasei.

După cum se vede, pavilionul sovietic este el însuşi o adevărată expoziţie a cărei vizitare cere mult timp. In afară de aceasta, vor putea fi văzute ultimele producţii ale studiourilor sovietice, balete folclorice, ansamblul Moiseev, baletul Teatrului Mare din Moscova, artişti renumiţi de circ etc.

Uniunea Sovietică participă de asemenea la diferitele pavilioane internaţionale unde va prezenta standuri; la Palatul Ştiinţei vor fi 36 standuri sovietice în cele patru secţii: „atomul", „molecula", „cristalul" şi „celula", în timp ce la Palatul Artelor vor expune pictorii, sculptorii şi decoratorii.

Un ultim amănunt, deosebit de interesant: la închiderea expoziţiei pavilionul Uniunii Sovietice va fi demontat şi transportat la Moscova unde va fi din nou montat în cadrul Expoziţiei Industriale.

50 de milioane de vizitatori din întreaga lume sînt aşteptaţi la Bruxelles. Expoziţia universală, expoziţia coexistenţei paşnice îşi va primi în curînd primii oaspeţi.

S. LEONARD

Porumbul hibrid — mijloc eficace de sporire a producţiei

(Urmare din pag. 1-a)

ori este nevoie pentru a nu se scăpa cultura în buruieni.

Dacă unei culturi de porumb hibrid dublu îi sînt asigurate cerinţele necesare vegetaţiei, chiar în condiţii de secetă producţiile pot fi mari. Anul trecut, la punctul de sprijin de la gospodăria agricolă de stat Urleasca, în condiţii foarte secetoase (iulie, august, septembrie) hibridul dublu Pioneer 301 a produs 6.000 kg ştiuleţi la hectar.

In unele gospodării agricole de stat şi cooperatiste din regiunile nordice ale ţării, s-a folosit sămînţă hibridă, în generaţia a doua, aparţinînd unor varietăţi cu o perioadă prea lungă de vegetaţie, necorespunzătoare condiţiilor naturale ale acestor regiuni. Aşa s-a procedat în regiunile Suceava, Cluj, Baia Mare şi altele, deşi aici se impunea să se folosească porumb hibrid timpuriu. Generaţia a doua a hibrizilor dubli se poate folosi cu succes numai cu condiţia ca să fie alese formele cu o perioadă de vegetaţie potrivită zonei respective. Dacă aşteptările unor cultivatori nu au fost satisfăcute anul trecut, aceştia nu trebuie să-şi piardă încrederea în marile însuşiri ce le are sămînţa dublu hibridă de porumb.

— Ce indicaţii puteţi da asupra felului în care trebuie cultivat porumbul hibrid?

— De la început vreau să subliniez că, după un singur an de experimentare, institutul nostru nu poate da indicaţii categorice cultivatorilor asupra modului de cultură cel mai potrivit al porumbului dublu hibrid. Datorită rîvnei cu care au muncit cercetătorii noştri, sîntem însă în măsură să dăm recomandări preliminare care e bine să fie analizate şi aplicate de tehnicieni în mod diferenţiat. Experienţele executate de către institut au la bază mecanizarea completă a culturii porumbului.

In ceea ce priveşte aplicarea îngrăşămintelor minerale pe solurile din regiunile umede şi anume pe solurile brun—roşcate de pădure, brun—roşcate de pădure podzolice, soluri brune de pădure şi podzoluri, datele experimentale din anul 1957 arată că porumbul hibrid reacţionează puternic la îngrăşăminte dînd sporuri însemnate de recoltă. Porumbul răsplăteşte foarte bine — în întreaga ţară — îngrăşarea cu gunoi de grajd.

Ca lucrări de pregătire a terenurilor arate din toamnă, recomandăm să se execute acum în primăvară grăpatul de timpuriu şi cultivaţia cînd terenul se îmburuienează şi înainte de semănat. Acolo unde nu s-au făcut ogoare de toamnă este necesar să se facă arături de primăvară, cît mai de timpuriu posibil, care să fie grăpate şi apoi lucrate cu cultivatorul. Este bine ca mobilizarea solului pentru semănat să fie făcută la o adîncime de 10-12 cm, de preferinţă cu 24 de ore înainte de semănat.

Cu privire la epoca optimă de semănat experienţele efectuate în diferite zone climatice din ţara noastră arată că lucrarea trebuie executată imediat ce temperatura se menţine în sol timp de cîteva zile la 9-10 grade C. Pentru regiunile sudice, epoca optimă coincide cu perioada 10-20 aprilie. In ceea ce priveşte adîncimea de semănat cele mai bune rezultate au fost obţinute în cadrul semănatului la 8-10 cm. Din constatările noastre a reieşit că felul în care se face semănatul are o influenţă foarte mare asupra producţiei. Pentru realizarea unei însămînţări uniforme ca adîncime, recomandăm ca terenul să fie bine nivelat înainte de executarea acestei lucrări. Insămînţarea propriu-zisă necesită o deosebită atenţie; este bine ca proba maşinii să se facă la faţa locului, iar distribuirea seminţelor să fie controlată în timpul lucrului. In cazul cînd se însămînţează cu maşina de semănat „Victoria" şi cu tractorul U.T.O.S. 26, se recomandă să se lucreze cu viteza I-a.

O deosebită importanţă în obţinerea unor recolte bogate la porumbul dublu hibrid are distanţa de semănat şi densitatea optimă a plantelor la hectar. Numărul plantelor la hectar este în funcţie de fertilitatea solului şi de condiţiile climaterice ale zonei respective, variind de la 22.000 plante la hectar în zona cea mai secetoasă a ţării pînă la 40.000 în zonele cu precipitaţii multe.

Experienţele privind cele mai indicate lucrări de întreţinere a porumbului făcute anul trecut, ne-au arătat că cel mai potrivit sistem de lucru este grăpatul de două ori cu grapa obişnuită la apariţia primei şi celei de a doua perechi de frunze plus 3 praşile. Acest sistem de lucru nu trebuie aplicat însă în mod şablon, ci în funcţie de condiţiile terenului. In cazul cînd se constată că răsărirea plantelor merge greu, se poate da şi o grapă oarbă la suprafaţă pentru distrugerea crustei. De mare importanţă este, în primele faze ale dezvoltării porumbului, lupta împotriva buruienilor. La executarea acestei lucrări foarte bune rezultate se obţin atunci cînd se foloseşte sapa rotativă în stadiul cînd buruienile sînt de abia încolţite sau au cel mult două frunze. Viteza de lucru a tractorului U.T.O.S. 26 la această lucrare poate să fie cea mai mare cu condiţia ca porumbul să aibă 4 frunze. Lucrarea trebuie executată de-a lungul rîndurilor de porumb, pe timp uscat şi dacă este posibil în a doua jumătate a zilei atunci cînd plantele sînt mai elastice.

Semănînd în această primăvară hibrizii dubli cei mai corespunzători pentru fiecare regiune şi aplicînd în mod diferenţiat măsurile agrotehnice indicate, ţăranii muncitori şi lucrătorii din gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-uri vor putea obţine recolte mari la porumb — plantă deosebit de valoroasă pentru economia ţării noastre.

A. DRAGANESCU

Ştiri sportive

• Sala de sport „Recolta" din Capitală va găzdui în zilele de 22 şi 23 martie campionatele de haltere ale regiunii Bucureşti, la care participă halterofilii de categoria a II-a şi a III-a şi cei neclasificaţi.

Concurenţii se vor întrece la toate cele şapte categorii, totalizîndu-se rezultatele obţinute de fiecare concurent la toate cele trei stiluri — împins, aruncat şi smuls. Primii clasaţi la fiecare categorie vor fi declaraţi campioni regionali şi vor participa alături de halterofilii de categoria I-a şi de maeştri la campionatele republicane, care se vor desfăşura la Bucureşti, la 18—20 aprilie.

• In cinstea zilei de 5 mai, Ziua presei comuniste, ziarul „Steagul Roşu" şi U.C.F.S. regiunea Bucureşti organizează o competiţie de fotbal, deschisă echipelor din satele acestei regiuni.

• In cadrul unui concurs de verificare a lotului republican de pentatlon modern, pentatlonistul Wilhelm Riman („Recolta"-M.A.S.) a învins detaşat pe cei mai buni specialişti ai acestei discipline sportive — Dumitru Ţintea (C.C.A.), Viorel Manciu („Progresul"), Dan Ionescu (C.C.A.). El s-a clasat pe primul loc, realizînd 3.877 puncte, cu un avans de aproape 1.000 de puncte faţă de al doilea clasat.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".